

G l z Ardilli

- Ő irler -

Yayın Tarihi:

02.05.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Ő irlerin tüm yayın hakları Ő irin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Ő irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Ő irin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐ inin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, Ő irin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐ tır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Ő ir içerikleri ile ilgili anlaŐ mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Ő ekilde sorumlu ve taraf değildir.

“Hoş Geldin Nevzat”

İhtiyâr, talihsiz dünyamıza hoş geldin,
Gelişinle bizleri ne çok sevindirdin...
Acı, tatlı girecek hayatına hâtıralar,
İnsan büyüdükçe düşünür maziyi hatırlar.
Tatlı hayaller içinde koca bir ömür biter,
Gece-gündüz çalışıp akıtır alınından ter.
Allah’tan sana mutlu bir hayat dileriz,
Senin sevginle dolu titreyen kalplerimiz.
İstikbaldeki yıllar “BAHTİİNİ” güldürsün,
Ana vatanında doğdun...Ömrünce hür’sün! ...
Şanlı bayrağının altında bahtiyâr yaşayacaksın,
Göğsüne imandan bir madalya takacaksın.
Hoş geldin dünyamıza gülerek gözlerini aç! ..
Mutluluk karanfilleri olsun güzel başına taç..
Mahmud amcan bu mısraları yazdı sana,
Mektub yanı başında başını kaldır baksana...
Okuyamazsanda satırlara nur gözlerle bak,
İstikbalde okursun zevk alırsın muhakkak...

Mahmud SERTEL
10 Eylül 1981 Perşembe Balıkesir.

Güliz Ardilli

Ada Gecesi

Çok üzgündüm çok,
Çok üzüldüm çok.
Ama öyle güzel şarkılar dinledim ki billur sesli güzellerden,
Böyle bir mutluluk yok,
Böyle bir mutluluk yok.
İnsanlar dans ediyordu durmadan,
Dünya dursa bile onlar dans ederdi yorulmadan.
Birlikte olmanın mutluluğunu yaşadık,
Hem içtik hem söyledik bıkmadan.
Gelecek yaz umarım yine yer içer dans ederiz,
Gelirseniz sizleri de bekleriz.

1 Eylül 2007 1:50 / İzmir- Dikili

Güliz Ardilli

Adı Olmak Zorunda Değil Zorunluluklardan Hiç Hoşlanmam

Korkular ciddiyetin olduğu yerde var olurlar,
Gerçekler her zaman bizi korkuturlar.
Korkmuyordun çünkü sadece yaşıyordun.
Artık oyunu kontrol eden sen değilsin, düşünüyorsun.
Ama artık ben de değilim, sadece bekliyorum.
Hayaller artık bana yetmiyor, özlüyorum.
Gerçeklerin beni yakalamasına izin verme,
Seni yakalamasına da.
Gerçeklerin aramıza girmesine izin verme,
Bir başkasının da.
Bu boşluğa zaman mı demeliyim yoksa ayrılık mı?
Bunun anlamı ne, yine yalnızlık mı?
Bahar bitmeden mi bitecek sence?
Peki ama neden, tam da sevmişken?
Bildiğini sanıyorsun ama bilmiyorsun.
Ama bu sorunun zaten cevabı yok ki,
Bu oyunun anlamsız kurallarından biri.
Hiç birimiz bilerek tutsak olmayız gerçeklere.
Ama gerçekler bile bizi üzecek kadar değerli değil,
Hiçbir şey bizi üzecek kadar değerli değil.
Değerli olan sadece biziz, en değerli olan sevgimiz.
Buna ayrılık demek istemiyorum,
Çünkü bu gerçek olurdu.
Ve ben, gerçeklerden hiç hoşlanmıyorum.

26 Nisan 1999 Pazartesi 1:46 / İstanbul

Güliz Ardilli

Adım Adım

Canım sevgilim, çok seviyorum seni, yalnızca seni,
Senin beni çok sevdiğin gibi, yalnızca beni.
Benden sana gelsin şarkıların en güzeli,
Aşkımız sürsün her daim, olsun ebedi,
Dağlar taşlar duysun sesimi.
Adın yazılı kalbimde, kaderimde,
Aklım fikrim hep sende.
Hem hayalimde hem gerçeğimde,
Her anımda, her zerremde,
Hep sen varsın, öyle olsun hep de.
Bir ömür birlikte ve mutlu olalım,
Yağmurum, umudum, dünyam, rüzgarım,
Kalbindeki tahtımdayım, sen beni seçtin farkındayım,
Hayatımın anlamı, güzel evim, sonsuz aşkım,
İlerliyoruz aşk, mutluluk yolunda adım adım.

29 Aralık 2024 Pazar 1:32 İstanbul

Güliz Ardilli

Alem

Kalakalırsın boşlukta,
Tutunacak pek çok dal olsa da.
Ne yapacağını bilemezsin,
Aklın erse de düşünemezsin.
Onu ararsın her an,
Sonra olursun perişan.
Hiçbir şey yapmak istemezsin,
Dalıp gidersin dönemezsin.
Her yere onun adını yazarsın,
Geçmiş zaman bir de bakmışsın.
Güzel günlerin yitip gitmiş,
Hayatın sonu gelmiş her şey bitmiş.

1998 / İstanbul

Güliz Ardilli

Altın Yapraklı Ağaç

Sarı yapraklı ağaç yeşillerin arasından gülümsüyor.
Hayret, nasıl fark etmedim seni?
Bir gecede mi sarardı yaprakların?
Bu hüznün sarısı değil.
Neşenin, ışıltının, parıldamanın, farklı olmanın, ben burdayım demenin sarısı.
Altın yapraklı ağaç,
Sonbaharın en güzellerinden biri.
Ağaçlar arası güzellik yarışması yapılsa,
O seçilebilir sonbahar kraliçesi.
Öyle güzelsin ki, diğerleri yeşil sen sarı.
Bu kadar güzelleşmek için mi bekledin baharı?
Biliyorum o güzel yaprakların dökülecek geldiğinde kış ayazı.
Olsun sen yeniden yeşerecek gücü içinde taşı.
Sendeki bu güzelliği herkes görüyor mudur acaba?
Yoksa bir ben miyim fark eden sendeki farkı?
Altın yapraklı ağaç;
Saygı ve sevgilerimi sunuyorum sana ve arkadaşlarına,
İyi ki varsın iyi ki sarardın bu sonbaharda.

25 Ekim 2011 Salı 17:20 / İstanbul

Güliz Ardilli

Anlıyorum ki

Ben hatırlıyorum,
Sen unutuyorsun.
Ben seviyorum,
Sen umursamıyorsun.
Ben arıyorum,
Sen cevap vermiyorsun.
Anlıyorum ki sen, beni sevmiyorsun.
Yağmurlu bir günde ilk buluşmamızı hatırlıyorum.
Tanışmamızı, güzel anıları.
Seni seviyorum,
Bedenini, ruhunu, her şeyini.
Seni özlüyorum,
Bakışını, gülüşünü, öpüşünü.
Anlıyorum ki sen, özlemiyorsun.
Dalgalara bakıyorum,
Köpük köpük,
Masmavi denize.
Ama sanırım artık hep sensiz, sevgisiz.
Anlıyorum ki sen, gelmeyeceksin.

6 Eylül 2004 12:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Apartmandaki Yabancı

Kapalı kapılar ardındaki sesler cezp etti bugün beni,
Baştan çıkardı çığlıklar.
Koştum durdum karanlık sokakta,
Bir oraya bir buraya.
Kediler bile yoktu ortalıkta,
Ama ben sokaktaydım kapalı kapılar ardında.

25 Aralık 2002 Çarşamba 20:10 / İstanbul

Güliz Ardilli

Araniyor

Bak istediğin gibi sonbahar geldi.
Artık yazın cıvı cıvı ortamında değiliz.
Sert rüzgarlar, yağmurlar, bulutlar, dökülen yapraklar...
Sert esen rüzgarın sesini duyuyorum.
Ağaçların bir o yana bir bu yana savruluşunu görüyorum.
Bulutlar ilerliyor, zaman geçiyor.
Kargalar ve saksağanlar uçmakta zorlanıyor.
Benim de zorlandığım şeyler var.
Düşündüklerim, hissettiklerim var.
Ben de varım.
Ben de sonbaharın içindeyim.
Acaba bulutların götürdüğü yere mi gitsem?
Yoksa kalbimin götürdüğü yere mi?
Tonlarca su üstümüzden geçiyor.
Dünyanın merkezinde ise dönen bir ateş.
Herşeyin bir dengesi var.
Tonlarca su belirli bir ölçüye göre iniyor.
Yerin dibindeki ateş de gökteki güneş gibi görevini yapıyor.
Dengeyi şaşırmadan bulmak gerek.
Bulunca da dengede kalmak gerek.
Dengeli beslenme, ruhsal denge, doğanın dengesi,
Denge, denge, denge,
Ben seni bulamazsam sen beni bul gel de.

21 Eylül 2011 Çarşamba 18:25 / İstanbul

Güliz Ardilli

Arzuhal

Keşke seni hiç tanımasaydım,
Gözlerim gözlerine değmeseydi.
Seni sevdiğimi kabul etmeseydim.
Pişman olmak için artık çok geç.
Keşke seninle dost olabilseydim.
Her anını seninle paylaşabilseydim.
Sana sarılıp her şeyi unutabilseydim.
Hayal kurmak için artık çok geç.
Keşke gözyaşlarımı silebilseydin.
Üzülmememi söyleyip beni teselli edebilseydin.
Keşke bana beni sevdiğini söyleyebilseydin.
Her şey için artık çok geç.

8 Kasım 1997 16:25 / İstanbul

Güliz Ardilli

Asrın Delisi

Hey söyleyin dostlar asrın delisi konuşuyor!
Sevgi yalan mı, yalan mı bu dünya?
Sıcak bakışlar, cıvılcıvılgölüşler,
Dostluklar yalan mı, bu çıkar dünyası mı?
Hey söyleyin dostlar asrın delisi konuşuyor!
Duygusalılık kötü mü, herkes bencil mi olmalı?
Samimi davranışlar, gözyaşları yalan mı?
Doğru mu söylemeli, yoksa yalan mı?
Hey söyleyin dostlar asrın delisi konuşuyor!
Dünyayı sev derler, küçücük bir çiçeği bir taşı sev yeter.
Sevginin sonunda mutluluk vardır.
Peki her sevginin sonunda neden gözyaşı vardır?
Hey söyleyin dostlar asrın delisi konuşuyor!
Gerçekten yalnız mıyım bu dünyada?
Yoksa hissettiğim bu duygu geçici mi?
Tek acı çeken ben miyim bu dünyada?
Yoksa insanlar hissettiklerini gizlerler mi?
Hey söyleyin dostlar asrın delisi konuşuyor!
Kendi doğruların mı gerçek, yoksa dost sandıklarınıninkiler mi?
Düşündüklerinden mi sorumlusun, yoksa yaptıklarından mı?
Herkesi sevmek suç mu, doğru olan sevgisizlik mi?
Hey söyleyin dostlar asrın delisi konuşuyor!
Sevgisiz kalmamak için sevmemek mi lazım?
Üzülmemek için üzmemek mi?
Yalnızlığı anlamak için yaşamak mı?
Hey söyleyin dostlar asrın delisi konuşuyor!

14 Şubat 1997 Cuma / İstanbul

Göliz Ardilli

Aşıklar

Mutlusun,
Mutluyum.
Mutluyum,
Mutlusun.
Mutluyuz.
Umutlusun,
Umutluyum.
Umutluyum,
Umutlusun.
Umutluyuz.
Dünyamsın,
Dünyanım,
Dünyalıyım,
Dünyalısın,
Dünyalıyız.
Sırılısıklam aşığız.

07.12.2023 01:35
İstanbul

Güliz Ardilli

Aşk Yolu

Yolumuz aşk, yolumuz mutluluk,
Mutlu mesut yolculuk,
Şadece seninle olur,
Ömür boyu mutluluk.

29 Aralık 2024 Pazar 02:03 İstanbul

Güliz Ardilli

Aşkıım

Gözlerindeki ışıltıyı dünyalara değışmem.
Yüzündeki gülüşü ömrüm yetse de düşlesem,
Kalbimdeki sevgiyi seninle paylaşabilsem,
İçimdeki sensizliği fısıldayabilsem,
Kırpıkların bir ok gibi saplandı kalbime.
Sesin kulaklarımda hala benimle,
Sessizliğin dikkatimi çekti üstüne.
Bakışların aldı beni uçurdu gökyüzüne.
Kendine güvenen tavırların etkiledi beni.
Çocuksu gülüşün büyüledi beni.
Ö sıcacık bakışın birleştirdi bizi.
Anla artık, seviyorum seni.

10 Mayıs 1998 Pazar / İstanbul

Göliz Ardilli

Aşkıma

Seni seviyorum bir tanem.
Seni öyle özledim ki,
Seninle konuşmayı,
Seninle gülmeyi,
Her şeyi anlatan kahverengi gözlerini,
O suskun halini,
Güldüğün zaman yüzündeki ifadeyi,
"Merhaba Güliz, iyi misin?" demeni.
Helal olsun,
Öyle bir vurdun ki kalbimden beni,
Dön artık geri çok seviyorum seni.
Öğrendiğin zaman gerçekleri,
Belki de geleceksin geri.
Ama biliyorum sevmeseydin üzülmezdin bu kadar,
Üzmek istemezdin beni.
Beni unutmak istiyorsun belki de şimdi.
Ama sevgilim ihanet etmedim sana,
Hiç yalan söylemedim.
Neden inandın onlara?
Nasıl düşünebildin seni hiç sevmediğimi?
Bana gelmeliydin öğrenmek için,
Sormalıydın tek tek her şeyi.
Çok isterdim sevdiğini söylemeni,
Öğrenip gerçekleri af dilemeni.
Beni sevdiğini biliyorum.
Bana çok mutluyum demiştin.
"Çalışmadım ama çok mutluyum."
Ben de çok mutluydum bir tanem ben de.
Şimdi seni bekliyorum.
Ne olur çabuk dön geri.
Öğren artık sana ihanet etmediğimi,
Yalnız seni düşlediğimi.
Umarım unutamazsın beni.
Çok az kaldı sevgilim,
Her şey düzelecek, olacak eskisi gibi.
Belki daha da iyi.
Ne olur unutma beni.

12 Ocak 2001 Cuma 22:50 / İstanbul

Güliz Ardilli

Aşkın Kadehi

Bırak şarap senin peşinden koşsun,
Hoşlukla boşluk arasında yaşadığın bu sarhoşluk kaybolsun.
Bu şarap başka şarap,
Olma sende aşkın peşinden koşup harap.
Şarabın şarkısını dinle esrarengiz aşkından,
Dinle de inanma sonra bakar kalırsın ardından.
Büyü gözlerinde değil belki de kadehte,
Aşk senin içinde, şarap bahane.
Bitap düşürüp etse bile harap,
Aşk güzel şey, değer şerefine içmeye şarap.

4 Aralık 1998 Cuma 4:43 / İstanbul

Güliz Ardilli

Aşkın Pençesi

Çok sevince,
Kaybetmek pahasına her şeyini yol alıyorsun,
Yanacağını bile bile ateşe koşuyorsun.
Çok sevince,
Aşk bir zehir gibi dolaşüyor damarlarında,
Damla damla eriyorsun yana yakıla.
Çok sevince,
Tüm dünyan o oluyor.
Onu görüyorsun gözünü açsan da, kapasan da.
En aydınlık günlerinde,
Ve en karanlık gecelerinde,
O hep aklında.
Yalnız onu duyuyor, onu kokluyor, onu düşünüyorsun.
Onu hissediyorsun ruhunun derinliklerinde,
En kuytu köşelerinde.
Aşk kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyor seninle.
Bir aydınlık bir alacakaranlık,
Aşkın pençesinde.

4 Temmuz 2011 4:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Ateş

Tenindeki sıcaklığı tenimde hissedebilmek,
İşte bütün mesele bu.
Gözlerimdeki ateşi beynine işlemek,
İşte bütün mesele bu.
Sensizliğimdeki sessizliği sana hissettirebilmek,
İşte bütün mesele bu.
Düşüncelerimdeki yasakları aşarak sana ulaşabilmek,
İşte bütün mesele bu.
Sorgusuz sualsiz seni sana sevdirmek,
İşte bütün mesele bu.
Seni sevdiğimi sana söyleyebilmek,
İşte bütün mesele bu.

10 Ekim 1997 1:25 / İstanbul

Güliz Ardilli

Ateşim

Ateşim, güneşim, canım sevgilim,
Çok seviyorum seni,
Tıpkı senin beni,
Çok sevdiğin gibi.
Sana yazdığım şiirlerin her biri,
Sınırsız sevgimin göstergesi.
Aynı Dört Mevsim isimli, şiirim gibi.
Mevsimler gelir geçer,
Ancak aşkımız,
Sonsuza kadar sürer.
Mutluluk bizimle beraber.
Kalbim, güzel evim, biricik sevgilim,
Yaz dolusu deniz ve güneşi,
İlkbahar dolusu taze kır esintilerini,
Sonbaharın en güzel renklerini ve,
Kışın kartopu oynama sevincini gönderiyorum sana,
Yakala.
Şimdi sımsıkı sarılıyorum sana,
Bir de öpücük konduruyorum boynuna,
Hem boynuna,
Hem de harika dudaklarına.
Güzel sözlerin hep aklımda.
Senle ben yelken açacağız,
Ebedi mutluluğa.
Allah erdirdin tamamına.

26 Mart 2024 Salı 07:37 İstanbul

Güliz Ardilli

Ayrı Gayrı

Ne görüyorsun?
Bir sürü insan mı?
Sence hepsi insan mı?
Gerçek görüldüğünden ne kadar farklı?
Kimbilir içlerinde neler saklı?
Kimisi sabıkalı,
Kimisi haklı,
Kimisi fitne fesat baştan aşağı,
Kimisi içmeden sarhoş adamakıllı,
Kimisine güvenilmez yalancı,
Kimisi kuyunu kazar her fırsatta,
Güler yüzüne aldanmamalı.
Düşün bir, öküz ölünce kim bırakacak ortaklığı?
Her gördüğüne inanmakta kararlı mısın kararlı.
Gözle, öğren, incele, düşün önce,
Sonra ver kararı,
Gözlerine mi inanmalı?
Yoksa mantığın mı verir doğru cevabı?
Sanırsan dostun her iyi davrananı,
Söyle bana kim olur bu oyunun aldananı?
Kalır mı sırların saklı?
Ya da insanlara güvenin aynı?
Dostluğunu da hak edene ver, önce tanı.
Bakalım gerçekten dost mu düşman mı?
Dört aç gözlerini kulaklarını,
Düşün düşün ki doğru atasın adımlarını.

5 Şubat 2013 Salı 16:14 / İstanbul

Güliz Ardilli

Badem Gözlüm

Çılgınım, sevgilim, her şeyim,
Her gece rüyalarımda seninleyim.
Özledim o kahverengi badem gözlerini,
Beni etkileyen güzel sözlerini.
Ne yapsam gelsem mi yanına?
Koşup sarılsam mı boynuna?
Gideriz bir gün seninle el ele,
Ağaçlık yeşil bir tepeye,
Oradan bakarız maziye,
Geride bıraktığımız güzel günlere.
Resimler yansa da ateşte,
Sevgin hala kalbimde.
Senin hayalin hep benimle.

10 Temmuz 1998 Cuma / Dikili - İzmir

Güliz Ardilli

Baharın Yazdırdıkları

Baharda, baharda aşık oldum baharda,
Ağaçların çiçekler açtığı, ılık rüzgarın rahatlattığı baharda.
Çimenlerde zıplayan kuzular gibi sevindim,
Artık ben başka biriydim.
Kalbimin sesini dinledim hep beni düşün dedim,
Aşkıma aşkımı baharda söyledim.
Baharda başladı ama baharda bitmesin aşkım,
Yeni baharlarda yeniden söylensin şarkım.
Hep beni düşün, sadece beni sev, benimle kalmalısın,
Çünkü sen baharın anlamısın.

16 Nisan 1999 Cuma 22:27 / İstanbul

Güliz Ardilli

Baş Başı

Ben yalnızlığa alıştım,
Yalnızlık benim tek dostum.
Bir kuş kadar özgürüm,
Her zaman özgürdüm.
Çünkü her zaman yalnızdım.
Yalnızlık bana alıştı,
Ben yalnızlığın tek dostuyum.
Boş bir defterin,
Dopdolu sayfaları gibi yüzüm.
Hüzünlerim de yalnız, üzgünüm.
Karalanmış bir defterin,
Bomboş sayfaları gibi her günüm.
Ben her zaman böyleyim, üzgünüm.

9 Eylül 1998 Çarşamba 23:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Başlamadan Biten Bir Şey

Gerçekten çok kırıldım sana,
Sadece bir parça kağıt ve kalem destek bana.
Hep böyle değil miydi zaten?
Senden önce ve senden sonra.
Biliyor musun en çok kimi özledim?
Kendimi, beni, bir zamanlar benim olan hayatımı.
Yani sen beni benden çalmadan önce.
Sevinmeli miyim benden hoşlandın diye?
Yoksa üzülmeli miyim gittin diye?
Hayatımı dingonun ahırını zannediyorsun herhalde,
Yok öyle istediğin zaman gelip istediğin zaman gitmece.
Şimdi ilişkimiz çözölemeyen bir bilmece.
Sen de üzgünsün belki de,
Ama en çok ben.
"İyi misin? " diye sormuştun,
Diğerleri de: "Neyin var? " demişti.
Üzgün olmam için bir sebep mi var?
Birazcık oyun oynandı aldatıldım sadece,
Gururum incindi canım acıyor öylece.
Neden üzüleyim ki?
Beni terk edip giden bir sevgilim mi var?
Değer verdiğim çok sevdiğim beni arkamdan mı vurdu yoksa?
Hayır hayır, gerçekler yakaladı beni sadece,
Kaçamadığım gerçekler.
Ne üzülmem için bir sebep var, ne de sen.
Hiç olmayan sen,
Hiç olmayacak sen ve ben.

22 Aralık 2000 Cuma 2:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Ben ve Sen

Rüzgarda savrulan buğday başakları gibiydim.
Kalbim kırık bir deniz kabuğu gibi.
Hiç benim olmayan sen, hoyrat esen rüzgardın.
Bir meltem gibi başlayan,
Esip geçen rüzgar.
Yoksa bir buluta mı benzetmeliyim seni?
Bir an var, bir an yok.
Tıpkı bir ısıltı gibi.
Ama hiç vazgeçilmeyen, hep beklenen, hep istenilen,
Bir rüzgar, bir bulut, bir ısıltı.

2005 – 22 Haziran 2007 23:42 / İstanbul

Güliz Ardilli

Beni Terk Eden Sevgilime "Git"

Artık bana değer verildiği kadar değer vereceğim.
Söylediğin gibi,
Hak edene hak ettiği kadar.
Hayatında bana yer yok anladım.
Sevemezsin beni her şeyden çok,
Paylaşamazsın düşüncelerini hislerini benimle.
Kaldıramaz benim küçücük yüreğim bunları.
Git ve "Çok arkadaşım var ama hiç arkadaşım yok." dediğin insanlarla ol.
Git güvenemediğin insanlarla olan hayatına, barlara.
Benim kadar dürüst olmayan birine git.
Her an onu bırakabileceğini kabul eden,
Ciddi olmayan birine git.
Seni benim kadar sevmeyecek olan birine git.
Git ve mutlu olacağını sandığın hayatını yaşı.
Ben de benimkini.

1 Haziran 2002 00.09 / İstanbul

Güliz Ardilli

Benim

Rüzgar benim, yağmur benim, gemi de benim,
İstedğim gibi severim.
Rüzgar benden yana eser,
Yağmur üzerime çiseler,
Arada gök de gürler.
Benim olan bana geliyor,
Açılmış yelkenler.
Rotayı kimse değiştiremez,
Rüzgar benimle beraber.
Asla başka yöne esmez.
Deniz benim, rüzgar benim, umut da benim.
Her haliyle severim sevdiğimi,
Geçireceğiz bir adada,
En güzel günleri ve geceleri.
Yelkenler fora,
Tam güç ileri.
Ben çok seviyorum sevgilimi,
Sevgilim de beni.
Deryadır sözleri,
Engindir düşleri,
Onun, benim hayali
Sadece benim istediği,
Geminin rotası belli.
Avucunu yalasın,
Kimse kötü niyetli.
O benimdir, ben onun,
Yok daha ötesi.
Koşacağım kollarına,
Sarılacağım boynuna,
Birlikte olacağız ebedi.
Zamanı geldi,
Zamanı şimdi.

26 Temmuz 2023 1:18 İstanbul

Güliz Ardilli

Bildirmece

Gözleri var göz değil,
Kalpleri var kalp değil,
Dilleri var dil değil,
İnsan görünürler,
İnsan değil.
Bilin bakalım bu nedir, ne değil?

11 Ağustos 2013 Pazar 20:11
Dikili / İzmir

Güliz Ardilli

Bilinmeyene Yolculuk

Senin hiç bilmediğin bir yerdeyim,
Belki de beni hiç bulamayacağın bir yerde.
Anlamını çözemediğim,
Beklemekten sıkıldığım,
İzdiraptan zevk aldığım bir yerde.
Düşlerle gerçeklerin oynadığı,
Karanlığın bir görünüp bir kaybolduğu,
İssız bir yerdeyim.
Düşünerek bir yerlere varamadığım,
Hissederek bulamadığım bir şeylerin peşindeyim.
Gerçeklerin bana ulaşmasını istemediğim bir yerdeyim.
Yanında olmak istediğim özlediğim kişiye sensin.
Yeşil gözlerini yeniden görmek istiyorum.
Yeniden sana dokunmak, seninle gülmek,
Yine sözcüklerin bizimle dans etmesini istiyorum.
Sen kimsin, sen benimsin.
Bazen sorular kurcalıyor beynimi,
Çok sonralara dair geleceğe dair.
Sende düşünüyor musun bir tanem?
Sen de özlüyor musun?
Her şeyin değişeceğini söylüyorlar.
Gerçeklere bu kadar saplanıp kalmak,
Hayalleri ümitleri unutmak olur mu?
Bekliyorum bir tanem,
Bizi mutlu edecek geleceği.
Sen de düşünle olur mu?

9 Mart 2000 Perşembe 22:15 / İstanbul

Güliz Ardilli

Bir Düş

Geçmişten anlamlı görüntüler geliyor gözümün önüne,
Çocukluğumdan, ısıltılı günlerden, tanıştığımız zamandan.
Bu sözcüklerin anlamını yitirmemesini diliyorum.
Ardındaki gülüşlerin seni sarmasını,
Yeniden yanında olmayı ve hiçbir şey düşünmemeyi,
Sanki olumsuz hiçbir şey yokmuş gibi,
Sanki hep böyle kalacaktıydık gibi.
Yapmam gerekenler ve yapmadıklarım,
Zorladıkça anlamsızlaşan görevler...
Güneş bizimle diye sevinemiyorum bir tanem,
Bizi ısıtıyor diye.
Çünkü ben seni istiyorum,
Senin ısıltılı gülüşünü ve sıcak bakışlarını.
Duyabilseydin şu anda beni,
Eminim sevinirdin.
Düşündüğün zaman beni,
Eminim duyacaksın sesimi.

9 Mart 2000 Perşembe 22:40 / İstanbul

Güliz Ardilli

Bir Esinti Geldi Ama Gitmedi Çünkü Kal Dedim

Beni sevdiğini söyleseydin en çok bu kadar sevinirdim,
Şarkılar bana seni hatırlatıyor sevgilim.
Adımı öyle güzel söylüyorsun ki,
Sadece adımı söyle, yok başka dileğim.
Güneş bizim için doğdu bugün,
Ben olmalıyım her zaman düşündüğün.
Okyanusun ortasında hem de dolunayda,
Yıldızlar bizim için şarkı söyleseydi,
İster miydin sevgilim?
Sadece söyle, yıldızları bile sana getirebilirim.
Yağmurda dans etmek isterdim seninle,
İslanmak karanlığın eşliğinde,
Sana sarılmak büyülü bir gecenin içinde.
Fısıltısını duydun mu düşlerimin?
Bir tanesi hep sendin kalbimin.
Sadece ikimizin bildiği özel bir sır,
Olmasını ister miydin sevgilim?
Gözlerime bak öğrenmek için,
Biz yaratıldık birbirimiz için.

3 Mayıs 1999 Pazartesi 16:14 / İstanbul

Güliz Ardilli

Bir Gece Yarısı

Karanlıkta yürüyorum,
Bir ışık arıyorum,
Tam buldum sanıyorum, yanılıyorum.
Elimde kandil bir gece yarısı.
Yalnız kalıyorum,
Beni saracak iki kol arıyorum,
Bulacağımı zannediyorum, yanılıyorum.
Elimde kandil bir gece yarısı.
Uçsuz bucaksız bir uçurumun kenarında yürüyorum,
Bir geçit arıyorum.
Bulduğumu sanıyorum, yanılıyorum.
Elimde kandil bir gece yarısı.
Zifiri karanlık bir zindanda hapis olduğum zamanlar,
Sıcak bir yuva arıyorum.
Belki bulurum diye umuyorum, yanılıyorum.
Elimde kandil bir gece yarısı.
Düşünceler beynimi kemirdiğinde de,
Bir dost arıyorum.
Bulurum sanıyorum, yanılıyorum.
Elimde kandil bir gece yarısı.

Paris / 1997

Güliz Ardilli

Bir Kış Gecesi

Bir kış gecesinde unutmam gerek seni,
Bir bahar sabahında bulduğum gibi.
Kabul etmem gerek ayrıldığımızı,
Bir arada olamayacağımızı.
Seni ne kadar çok sevdiğimi unutmam gerek.
Unutmam gerek seninle dolu yılları.
Ama sen beni hep hatırla olur mu?
Sesim kulaklarından hiç gitmesin.
Bir kış gecesinde unutmam gerek seni,
İçim üşüyerek.
Oysa hayalin bile öyle ısıtıyor ki içimi,
Hissetmiyorum kasım rüzgarlarını.
O ela gözlerin öyle işledi ki içime,
Silip atamıyorum seni.
Oysa şimdi hangi kadının kollarındasın?
Hangi kadının göğsüne dayadın başını?
Bir kış gecesinde hatırlarsın umarım beni,
Bir bahar sabahı terk ettiğin gibi.

12 Kasım 2002 Salı 20:55 / İstanbul

Güliz Ardilli

Bir Kış Günü

Saat sabahın altısı,
Soğuk bir aralık günü başlamakta.
Suçluluk rüzgarları esiyor yine,
Kuru, kırık dallar var yüreğimde,
Diken gibi batan canımı acıtan.
Bu fırtına ne zaman diner?
Ne zaman bahar gelir yeşerir dallarım bilinmez.
Garip bir ağaç gibiyim ben,
Sonbaharda yapraklarımı döktüm.
Belki de fırtına kar getirir.
Her yer bembeyaz olur yine, tertemiz, lekesiz.
Beyaz bir örtü her yeri kaplar, kapatır.
Geçirir tüm gamları kederleri,
Bir milat, yeni bir sayfa, yeni bir başlangıç gibi.
Soğuktan donduran kar bile bir sıcaklık taşıyor sanki.
Kardan adamları ve neşeli çocuk cıvıltılarıyla ısıtıyor içimizi.
Şimdi yağan karı kucaklamaya hazırım.
Baharda yine çiçekler açacağım.

11 Aralık 2010 Cumartesi 18:20 / İstanbul

Güliz Ardilli

Bir Nisan Gerçeği

İçim hiç böyle yanmamıştı.
Uzun süredir böyle ağlamamıştım.
Artık sen de benim için çok özelsin,
Hem de hiç olmadığı kadar.
Her satırı ayrı anlamlı, değerli,
Her satırı sevgi dolu.
Teşekkür ederim.
En önemlisi de bana bu kadar değer verdiğin için,
Teşekkür ederim.
Hiç kimse beni böyle sevmemişti.
Bunu hiç böyle yoğun hissetmemiştim.
En önemlisi de bu kadar kısa sürede kimse hayatıma bu kadar anlam katamazdı.
Sana sarılmak istedim hem de doyasıya,
Şana sarılıp omzunda ağlamak.
İyi ki karşıma çıktın.
Seni hiç unutmayacağım.
Ve yazdığın duygu yüklü satırları da,
Ölene kadar saklayacağım.
En önemlisi de seni hep kalbimde taşıyacağım,
Yanlış zamanda karşılaştığım duygusal adam.

4 Nisan 2003 Cuma 20:25 / İstanbul

Güliz Ardilli

Bir Rüya

Bir rüya gördüm.
Bir gökkuşağının üzerinde yürüyordum.
Denizin ışıltısını göklerden seyrediyordum.
Ama mutsuzdum.
Bir rüya gördüm.
Güneşin saçlarına tutunmuş uçuyordum.
Yeşilin doyumsuzluğunu uzaklardan izliyordum.
Ama mutsuzdum.
Bir rüya gördüm.
Ayaklarımın altında yıldızlardan bir halı,
Cennetin ihtişamını sihirli bir kapıdan gözlüyordum.
Ama mutsuzdum.
Çünkü yalnızdım, etrafımda bir sürü insan olduğu halde.

Paris / 1997

Güliz Ardilli

Bir tanem

Basit bir tarak olmak isterdim,
Saçlarına dokunabilmek için.
Elinde tuttuğun kalem olmak isterdim,
Hislerimi anlatabilmek için.
Göz bebeğin olmak isterdim,
Güneşin batışını benimle izleyebilmen için.
Dudaklarında bir şarkı olmak isterdim,
Sürekli seninle olabilmek için.
Dostun olmak isterdim,
Her şeyi seninle paylaşabilmek için.
Sense daha fazlasını isteyemezsin.
Çünkü sen zaten benim bir tanemsin.

6 Temmuz 1998 Pazartesi / Dikili - İzmir

Güliz Ardilli

Bir Tek Sen

Sevgilim;
Dünyanın en güzel şarkıları senin olsun,
Gökyüzündeki en parlak yıldızlar ve yağmurlar.
Banaysa bir tek sen yetersin.
Sen her şeyin en iyisine, en güzeline layıksın.
İşte o yüzden benimlesin.

04.10.2022 22:15 İstanbul

Güliz Ardilli

Bir Varmış Bir Yokmuş

Hatalarımıza rağmen seni öyle özledim ki,
Her şey en baştaki gibi,
Kalamaz mıydı sanki?
Seni öyle özledim ki.
Belki bir daha seni hiç göremem,
Seninle hiç konuşamam,
Gözlerinin içine bakıp gülümseyemem.
Belki seni ne kadar çok sevdiğimi hiç öğrenemeyeceksin.
Senin için ağladığımı hiç bilmeyeceksin.
Adımı hatırla yeter.
Seni bu kadar uzaklaştırmak için ne yaptım?
Seninle hiç konuşmadık ki zaten,
Seninle hiç biz olmadık ki zaten,
Beni hiç sevmedin ki zaten.
Gündüzleri unutmaya çalıştığım,
Geceleri hatırlayıp ağladığım,
Bir masal olarak kalacaksın sen.
Hüzünlü bir masal.

27 Ocak 2000 Perşembe 3:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Boşuna

Daha çok beklersin,
Kendini boşuna üzersin.
Umut da benim, çiy tanesi de,
Boşuna kürek çekme,
Tek kürekle,
Ancak olduğun yerde dönersin.

11 Ocak 2025 İstanbul 17:09

Güliz Ardilli

Bugün Öyle Bir Gün

Bir gün şöyle bir gün böyle,
Oluverdi işte öyle.
Bugün Cumartesi,
Yerinde herkesin neşesi.
Bu kar mı yoksa yağmur mu?
Mutluyum işte yarından umutlu.
Banyo yaptım saçlarım ıslak,
Yeni bir kazak aldım şimdi temiz pak.
Bana güzelim dedi,
Sıcak kahve elimdeydi.
Döküldü nasıl oldu anlamadım,
Canım yandı ama bağırmadım.
Şarkı söylüyorum her telden,
İşıltı saçılıyor gözlerimden.
Nazar değdi bugün bana,
Maşallah de sakın unutma.
Uykum da geldi şimdi,
Yemek vakti olmaz ki.
Sevgi seninle olsun hoşça kal,
Kendine iyi bak orda kal.
Aradığımda bulabilmem için.

30 Ocak 1999 Cumartesi 19:12 / İstanbul

Güliz Ardilli

Bugün Yine

Bugün yine yağmur yağıyordu.
Erguvan ağaçları çiçek açmıştı.
Ben yine yalnızdım.
Bugün yine müzik dinliyordum.
Yağmur damlaları cama vuruyordu.
Bugün yine hem seninle hem de sensizdim.
Bugün yine okuldan eve dönüyordum.
Caddeler sessiz ama aklım karışık.
Gökyüzü bulutlu, hava biraz pusluydu.
Bir yerlerden uzaklaşırken bir yerlere yaklaşıyordum.
Hem kaçıyordum hem yakalanıyordum.
Bugün ben yine seni düşünüyordum.
Ama sen yine bilmiyordun.
Çıglık atıyordum sessizce,
Ama sen beni yine duymuyordun.

27 Nisan 2009 14:23 / İstanbul

Güliz Ardilli

Buluşma

Kayıp sessiz bir limanda sabahı dinledim,
Üstelik yalnız da değildim.
Sabahı içinde hisseden kuşlar ve serin sularda gülecek teknelerleydim.
Eski hüznüleri hatırlatan ve güzel günler vadeden bir esinti,
Fısıldadı beni her zaman beklediğini.
Hoş bir sarhoşluktan hissettirdiği.
Yaprakların henüz dökülmeye başlamadığı bir sonbahar günü,
Kıyıda ayrılan bir deniz otobüsü,
Haykırıyordu sahip olduğu özgürlüğü.
Yaşadıklarım sanki bir düştü,
Bedelini ödemek zorunda olduğumu hatırlatmayan bir öpüştü,
Beni hayata geri döndürdü.

16 Eylül 1998 Çarşamba 9:36 / İstanbul

Güliz Ardilli

Bulutlar ve Umutlar

Bugün içimi sevinçle, umutla dolduran bulutlar gördüm.
Bembeyaz, kat kat, pamuk gibi bulutlar,
İnsanı hayata bağlayan kar beyaz umutlar,
Masmavi gökyüzündeki beyaz köpük köpük dalgalar,
Nice yarınlar, yarından sonralar ve martılar,
Kuş tüyü yastık misali karşımdalar.
Şimdi kalabalıklaşan sokaktan uzaklaşıyorum,
Gürültücü insanlardan.
Ben huzura doğru ilerliyorum.
Bulutlarıma doğru, umutlarıma doğru...
Bembeyaz bulutlarımin arasında kayboluyorum.
Bulutlar ve umutlar şimdi hepsi ruhumdalar.

14 Haziran 2011 Salı 18:36 / İstanbul

Güliz Ardilli

Canım Sevgilim

Ah be sevgilim;
Ben seni bekliyorum,
Sen de beni.
Ben seni seviyorum,
Sen de beni.
Artık yarın demeyelim.
Yarın bugün olduğunda,
Yarın yine orada.
Elbet güzel yarınlarımız olsun,
Ama güzel bugünlerimizden sonra.
Kavuşalım artık, olsun vuslat,
Gün ışınsın, tamamlansın saat.
Elem, keder bizden uzak olsun,
Sarılalım birbirimize zaman dursun.
Sen bir yana, her şey bir yana,
Hiçbir şey önemli değil senden başka.
Yapılması gerekenler, dünya meşgaleleri,
Bazen yorabilir bizi.
Ama el ele olursak,
Onlar da yoramaz bizi,
Birbirimize güç veririz her zamanki gibi.
Kimse giremez aramıza,
Su bile sızamaz,
Kalplerimiz, ruhlarımız bir arada olduktan sonra.
Eğer biz istersek her şeyi başarırız,
Dağları, tepeleri aşarız.
Masal diyarını dünyaya taşırız,
Bin bir güneşle evreni ışıldatırız.
Nehirleri çağlatır,
Çiçekleri açtırırız.
Dünya işleri hallolur elbet.
Önemli olan biziz,
Kavuşmamız nihayet.
Sen hiçbir zaman değilsin engelim,
Sen kalbimsin, her şeyim.
Sen her zaman en büyük desteğim,
Benim canım sevgilim.

17 Temmuz 2022 Pazar 2:45
İstanbul

Güliz Ardilli

Cehennem

Dışarısı buz gibi, hava soğuk,
Bense üşümüyorum,
Hiçbir şey hissetmiyorum.
Buna beni sen zorladın.
Aslında hissettiğim,
Canımı soğuktan daha çok acıtan bir şey.
Sen yoksun, biz yokuz,
Gerisi de yalan.
Yanlış olan ne?
Hata bende mi?
Bu sevgi değil yoksa başka bir şey mi?
Sevgi mutlu eder,
Gözlerin hiç olmadığı zamanki gibi ışıldar,
Havalarda uçarsın,
Hayata umutla bakarsın.
Benim durumumsa farklı.
Yalnız olduğuma inanmadım.
Gerçeklerin kurallarını kırmaya kalktım.
Ama sevdiğim için yaptım.
Bu eziyeti hak etmiyorum.
Senin intikam planlarına alet olmayı,
Yaşayan bir ölü gibi dolaşmayı istemiyorum.
Kurtulamadığım duygular kendime dönmemi engelliyor.
Kendimi dinlemeye anlamaya başladığımda,
Seni de anlıyorum.
Ama bazen kendimden öyle uzaklaşıyorum ki,
İkimizin sesini de duyamıyorum.
Ben senin gibi olamam.
İnsanları kıramam.
Hiç olmadığım gibi gözüküp,
İstediğim gibi davranmalarını sağlayamam.
İnsanları kandıramam.
Nefretle sevgi arasındaki o ince çizgi,
Sanırım bu çizgiyi bulamıyorsun.
Sana yardım edemem,
Çünkü kendime bile yardım edemiyorum.

4 Kasım 1999 16:05 / İstanbul

Güliz Ardilli

Ceza Kanunu

Hayal kurmak için vakit yok,
Hayal kurmak suç.
Bakışlardaki sevgiyi hissetmek için izin yok,
Sevmek, hissetmek suç.
Yalnızlığı paylaşmak için dost yok,
Paylaşmak, konuşmak suç.
Gözyaşlarını sıkı tut düşecek yer yok,
Ağlamak, sorgulamak suç.
Yol ayrımındasın ama seçim hakkı yok,
İstemek, söylemek suç.
Ölmeyi isteme yolundan döndürecek çok,
Özgürce yaşamak suç.

8 Kasım 1998 Pazar 1:46 / İstanbul

Güliz Ardilli

Çağlayan

Seneler önceki olaylar dün gibi.
Aylar gün gibi.
Akıp geçiyor zaman,
Akıyor hayat, su gibi.

15 Mart 2011 11:40 / İstanbul

Güliz Ardilli

Çekirge

Hayat o kadar karmaşık ki,
Arzular ve kurallar birbirine küsmüş.
Gözyaşlarım dinmiyor ki,
Sevdiklerimle ben bölünmüş.
Yıldızlar parlamıyor ki,
Ay bizi terk etmiş.
Güneş hiç doğmuyor ki,
Umutlar suya düşmüş.
Sevgi yok olup gitmiş ki,
Sevgisizlik üstümüze çökmüş.
Yakınlar öyle uzak ki,
Ulaşmak imkansızmış.
Her başlangıcın bir sonu varmış ki,
Anılar uçup gitmiş.

10 Mayıs 1998 Pazar / İstanbul

Güliz Ardilli

Çınar Yaprakları ve Yağmur

Rüzgarın uğultusunu duyuyorum bugün.
Bulutlar yağmur taşıyor.
Çınar ağaçları yapraklarını dökmüş,
Sarı yapraklar sonbaharın habercisi.
Çamlarsa her zaman yeşil.
Uzaklarda beyaz beyaz köpük köpük dalgalar var.
Kuşlar yine zaman zaman uçmakta.
Yağmur damlaları cama vuruyor.
Rüzgarın uğultusu içimi ürpertiyor.
Ağaçlar rüzgarla dans ediyor.
Balkondaki çiçeklerim de bu dansa eşlik ediyor.
Yeni ekdim onları.
Biri pembe biri kırmızı sakız çiçekleri.
Sardunya diyesim geliyor onlara.
Sardunya, petunya, sakız çiçeği,
Bazen karıştırıyorum isimlerini.
Ama yine de çok güzeller,
Balkonumu süsleyen pembe, kırmızı, güzel çiçekler.
Fırtınayı ağırlayan bir sakinlik var.
Rüzgarın uğultusunun, ağaçların hışırtısının ardında, arasında gizlenen bir sakinlik.
Denize bakınca bu duyguya kapılıyor insan.
Gökyüzünü kaplayan açıkly koyulu bulutlara bakınca.
Bir huzur var bu karmaşanın ortasında,
Bir dinginlik.
Belki de fırtına öncesi sessizlik.
Gök gürlüyor ben kaçıyorum şimdilik.

10 Ekim 2011 15:25 / İstanbul

Güliz Ardilli

Çorba

Hayat satranç oyunu gibi.
Sevgiyi çiçeğe böceğe göstereceksin,
Merhametini ölmek üzere olana.
Gerçekler acı, yalanlar tatlı.
İyilikler paslı, kötülükler süslü.
Zaman değerli,
Değer verdiklerin ölümlü.
İnsanlar ne tam iyi ne tam kötü.
Hava yağmurlu bugün bulutlu.
Kargalar ve martılar saklanmış,
Deniz dalgalı.
Bilmek ve uygulamak birbirinden farklı.
Öğretmeyi öğretmenlere mi bırakmalı?
Sevmeyi değer vermeyi öğretecek öğretmen var mı?
Bu o kadar kolay mı?
Düşünmek gerek her adımı.
Düşünmezsen sonunu,
Sonra ayıkla pirincin taşını.
Hata kusur aramadan önce,
İnsan kendi içine bakmalı.
Evi camdan olan başkasına taş atmamalı.
Her şey muamma,
Dünya bir tas sıcak çorba.
Üfleyerek içmek gerek,
Ağzın yanar sonra.
Kimi zaman ağzın yanar,
Kimi zaman için ısınır.
İşte hayat böyle karışıktır.
Güldürür, söyletir, yazdırır, ağlatır.
Zor bir sınavdır.
İki kapılı handır.
Yaptığın iyilikler yanına kardır.

27 Aralık 2009 / İstanbul

Güliz Ardilli

Çünkü Çok Zor

İnsanlarla olmak, yalnız olmaktan,
Konuşabilmek, düşünmekten,
Sevilmek, sevmekten daha zor.
Kayıtsız kalmak, endişelenmekten,
Dinlenmek, dinlemekten,
Mutlu olmak, üzmekten daha zor.
Elde etmek, istemekten,
Yaşamak, ölmekten,
Sessiz kalmak, haykırmaktan daha zor.
Sensiz kalmak, zindanda olmaktan,
Sevgisiz kalmak, susuz kalmaktan,
Dost bulmak, her şeyden daha zor.

8 Kasım 1997 16:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Deniz Feneri

Yalnızlığa alıştın mı bırakmak zor.
Okuduğun kitabın anlamlı sözleri,
Geçmişteki güzellikleri anımsatan,
Renkli deniz kabukları gibi.
Güneşli bir kumsalda sevişmek gibi,
Şözcüklerin içinde uyandırdığı kıpırtı.
Özgür olmak mavi denizin üzerinde uçan martı gibi,
Hesapsızca sevmek ve istemek çocuklar gibi.
Güneşin gülümseyişi mavi suların üstüne yansırken,
Ve sıcaklığını teninde hissederken,
Uzak diyarlardaki sevgilini düşünmek,
Tatlı bir rüyanın hissettirdikleri gibi.
Deniz fenerinin altında öpüşmek,
Issız ılık gecede uzanıp yıldızları seyretmek,
Hiç hissetmediğin kadar güzel olmalı.
Karnın acıktığında yaşadığın mutluluk gibi,
Onu özlemek.
Sarılıp hiç bir şey düşünmemek yeşil gözlerinde yüzerken.
Çok sevdiğim halde yaktığım bebeği,
Yeniden geri getirmeleri gibi,
Onu birden karşında görmek.
Beklerken acı çekmek, bir yandan da ümit etmek,
Eğlencenin bir parçası olsa gerek.
Uzak diyarlardaki sevgilim,
Seni bekleyen sakın bir liman olmadım hiçbir zaman.
Ama unutma ki, her limandaki sevgililerinden biri de olamam.

9 Mart 2000 Perşembe 17:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Dişi Aslan

Ben bir aslanım dişi,
Ve oldukça vahşi.
Eğer görüyorsan aslanın dişlerini,
Sakın düşünme sana gülümsediğini,
Demiş Arap şair El Mutanabbi.
Aslanlar kükrer, yılanlar tıslar,
Herkes doğasını yaşar.
Bir de şeytanlar var,
Onlara edilir dünya dar.
Sevgilimin dünyasında sadece bana yer var.
O sadece bana yâr.
Sevgilimde gözü olan dünyada cehennemi yaşar.

8 Mart 2025 7:55 İstanbul

Güliz Ardilli

Doğum Günü Dileğim

Pastamın mumlarını üflemişim,
Hayallerimi seninle süslemişim,
Her anımı seninle düşünmüşüm,
Seni ne kadar çok özlemişim,
Hayat boyu seni beklemişim.
Hep iyi ol, mutlu ol, benimle ol,
Bak sana ne güzel sözler söylemişim,
Ben kalbimi sana vermişim.

28.08.2023 17:52 İstanbul

Güliz Ardilli

Dokuz Köyden Hiç Kovulmayacak Birisi İçin

Yazdıklarımın önemi yok,
Yaptıklarımın da.
Hayallerim artık yok,
Mutluluğum da.
Üşüyorum ama sen de yanımda yoksun.
Herkes beni üzüyor,
Herkesi sevmenin bedeli olarak.
Özellikle sen,
Bunu neden yaptın?
Beni neden aldattın?
Bir gün öyle bir nefret kaplayacak ki içimi,
Kalbim öyle buzlaşacak ki,
Sadece sen değil tüm insanlık verecek hesabını.
Hiçbir şey yapmak gelmiyor içimden,
Ağlamak ve zarar vermek dışında.
İşin en kötü yanı ise,
İkisini de yapamamam.
Biliyor musun sen aşağılık herifin tekisin.
İşin en kötü yanı ise,
Hala seni özlüyor olmam.
Hayatımı altüst etmek zorunda mıydın?
Keşke karşıma hiç çıkmasaydın.
Çiçekler hala güzel kokuyor,
Hava da güneşli,
Ama artık biz aynı değiliz.
Biz sözcüğü de hiçbir şey ifade etmiyor.
Aslında pek çok şey öyle.
Sen yine kendi havandasın,
Bense karanlık odamda yine yalnızım.

29 Mayıs 1999 Cumartesi 23:15 / İstanbul

Güliz Ardilli

Dört Mevsim

Sonbahar en sevdiğim mevsim,
Ama kalbimdesin ve kalbindeyim dört mevsim.
Dört mevsim seninle en güzel renklerim.
Sevdiğin tek ve en güzel çiçek benim,
Hem yazın hem dört mevsim.
Mevsimler değişse de ben her mevsim seninleyim.
Kalbindeyim ve burası yerim en sevdiğim,
Evim.

1 Ağustos 2022 Pazartesi 00:15 İstanbul

Güliz Ardilli

Duvarlarım

Güzel odamın beyaz duvarları:
Bir köşesinde rengarenk elbiselerim,
Bir köşesinde örümceğim.
Duvarlar soğuk, beyaz ve pürüzlü,
Sakin öylece bıraktığım gibi.
Görür, duyar, susarlar,
Ne güzel de sır saklarlar.
Duvarlarım beyaz ürkek bir güvercin gibi,
Dokunmaya çalışırım kaçarlar kuş gibi.
Anılarım, haykırıışlarım, ağlayışlarım,
Çocukluğum, gençliğim, güzel günlerim.
Güzel düşlerim, hüznlerim,
Sessiz sessiz bekleyişlerim,
Beyaz duvarlarda gizlidir bir parça.
Merak ettiklerini sor onlara.
Aslında rengarenktir odamın duvarları.
Çünkü bütün renkleri içinde barındıran ve gizleyen,
Beyaz renkte boyaları.
Görüp duyan rengarenk anıları saklayan,
Güzel odamın beyaz duvarları.
Hayat gibi inişli çıkışlı, pürüzlü sıvaları.

13 Ağustos 2009 1:11 / İzmir-Dikili

Güliz Ardilli

Dünyalar

Hem aynıyız hem ayırız biz.
Farklılıklarımıza rağmen aynıyız,
Ve aynılıklarımıza rağmen farklıyız.
Bazen aynı bazen ayırız biz.
Aynılıklarımız, farklılıklarımız ve ayrılıklarımız,
Her şeye rağmen insanız biz.
Yer içer dans ederiz,
Bazen güler bazen ağlarız biz.
Kimi zaman delice sever,
Kimi zaman nefret ederiz.
Dünya içinde dünyayız biz.
Ve hepimiz çok değerliyiz.

3 Temmuz 2011 Pazar 17:46 / İstanbul

Güliz Ardilli

Dünyam

Hayatımın anlamı, hayatının anlamıyım.
Dünyam, dünyanıım.
Umudum, rüzgarım,
Dünüm, bugünüm, yarınım,
Bazen kabına sığmayan derya olup taşarım, dalgalanıırım,
Seni herkesten kıskanıırım, haklıyım,
Çünkü herkesin ulaşmak istediğı bir adamsın,
Ama bilirim ki sen sadece bana sevdalısın,
Sadece beni seversin, sadece beni istersin, haklısın,
Farklıyım, özelim, güzelim, akıllıyım, farkındasın.
Sevgilim benim canım,
Hep aklımdasın, fikrimdesin, kalbimdesin, sıırılsıklam aşığıım,
İyi ki varsın, iyi ki varım.

15 Ağustos 2024 14:57 İstanbul

Güliz Ardilli

Düşte Gezinti

Ah ah şimdi olsam Yıldız Parkında,
Dolaşsam yeşilliklerin arasında.
Barbaros bulvarında yürüsem,
Oradan Ortaköy'e geçsem.
Belki bir boğaz turu ne dersin?
Biraz eğleniriz hem gezersin.
Cennet ülkemin büyülü şehrinde,
Var pek çok zengin muhit de.
Nişantaşı, Bebek, Arnavutköy,
Bazılarındansa olmaz ne kasaba ne köy.
İnsanı insan yapan ne para pul,
Ne şan şöhret.
İçindeki gizli merhamet.
Sen yaparsan güçsüzlere eziyet,
Senden büyük olan var,
Değil bu bir meziyet.

10 Mayıs 2004 17:15 / İstanbul

Güliz Ardilli

Düşüncelerle Dans

Düşüncelerle dans etmek,
Bazen acı verir;
Ağlamak istersin,
Mutluluğun tadını anlamak için.
Ya da tek sığınağın gözyaşların olduğu için.
Bazen bir mutluluk parıltısıdır;
Sevildiğini sandığında,
Bu yanılgı güzel ama kısa bir düşün kadar sürer.
Bazen kafan karmakarışık olur.
Tam bir çelişki,
Duygularınla mantığın arasında.
Boşlukta kalırsın.
Aynı çok büyük bir ormanda tutunacak tek bir dal bulamamak gibi.

Paris / 1997

Güliz Ardilli

Efsun

Bazı sorular var cevaplanması gereken,
Cevapları bilinmeyen.
Bazı anlar var yaşanması gereken,
Değeri bilinmeyen.
Bazı sözler var söylenmesi gereken,
Ama hiç söylenemeyen.
Bazı gözler var bakması gereken,
Bakıp da görmeyen.

İstanbul / 1998

Güliz Ardilli

Esas Darbe

Bir veda bile etmedin bana,
Karşıma çıkma bundan sonra.
Son darbeyi sen vurdun,
Güya dostumdu.
Aynalar bile senden daha dost bana.
Ağladığımda yanımda olan tek şaka.
Beklemezdim ölüm vuruşunu senden,
Günlerim zehir oldu senin yüzünden.
Artık hiçbir şeyim değilsin.
Önceden de değildin zaten.

17 Haziran 1998 / İstanbul

Güliz Ardilli

Fa Fa Sol La La Si La Sol

En sevdiğin şarkı olmak isterdim,
Dudaklarından dökülen.
Yoksa notalarından biri mi olsam?
Ben fa olsam sende mi.
İkisinin arası yarım sesti değil mi?
Bir piyano olsam daha mı çok severdin beni?
En güzel şarkıları söylemek için tuşlarına dokunmanı bekleyen.
Ama duyguları olmaz bir piyanonun.
Özlemez, incinmez, üşümez.
Ne kadar seversen sev onu, seni sevemez.

23 Aralık 2008 13:30 / İstanbul

Güliz Ardilli

Fincan

Yere bakan yürek yakan,
Seni düşünüyorum her an.
Yalan sanma inan.
Bir dilber var sana kanan.

İstanbul / 1998

Güliz Ardilli

Fuzuli

Bazı yanılgıların bedeli ağır oluyor.
Düşüncelere tutsak olmak insanı deli ediyor.
Çıkış yolunu bulmak gittikçe güçleşiyor.
Uzak durun benden gülümsemek isteyenler,
Karanlığım kor ateşlere sürüklemesin sizi.
Bazen düşündüklerimi söylemek zor oluyor.
Her şeye rağmen susmak, insanı çileden çıkarıyor.
Çaresizlik almış başını gidiyor.
Uzak durun benden gülümsemek isteyenler,
Karanlığım kor ateşlere sürüklemesin sizi.

15 Aralık 1997 Pazartesi 1:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Gece Lambası

Gece karanlık,
Kedim karanlık,
Ben karanlık.
Ortalık sessiz,
Karşımda votka,
Aklımda sen.
Yıldızlar yok,
Ben kaybolmuş,
Sen bilinmeyen.
Yarın Cumartesi,
Sonra Pazar,
Ve işte Pazartesi.
Nefretim ve ben şu anda sakiniz,
Biraz da içmişiz.
Şimdi bir yıldız kaysa,
Ya da yağmur yağsa,
Düşünür müydün beni?
Şimdi nerdesin?
Gururum ve ben seni çok özledik.
Bir gün kaybolsam,
Arar mısın beni?
Ölsem, arkamdan ağlar mısın?
Ağaçlar gözlerin kadar yeşil mi?
Benliğin deniz kadar dingin mi?
Gecenin sorusu,
Kimsin sen?
Ne zaman karşılaşacağımız o özel an?
Nerdesin?
Bekliyorum sabahın üçü olmuş,
Özlüyorum gün doğmuş,
İstiyorum artık gel,
Beni bul herkim sen.

15 Temmuz 2001 1:54 / İstanbul

Güliz Ardilli

Gece ve Gündüz

Bir gün daha bitti yine,
Gündüz bitti gece başladı işte.
Gündüz biter gece başlar,
Gece biter gün başlar.
Yirmi dört saattir bir gün,
Gecesiyle gündüzüyle.
Hayatta sanki böyle,
Gündüzüyle gecesiyle.
Bazen geceler uzar gündüzler kısalır,
Bazen gündüzler uzar geceler kısalır.
Gündüzün içinde de acı ve tatlı,
Gecede de hüzün ve sevinç bir arada.
İşte bitti bir gün daha,
Aydınlık ve karanlığıyla.
Her şeyin bir rengi var.
Deniz mavi, ağaçlar yeşil, bulutlar beyaz,
Çiçekler rengarenk.
Siyah çiçek yok ama,
Karanlıkta hepsi siyah, her şey siyah.
Oysa ufacık bir mum ışığı olsa,
Görebilirsin rengarenk çiçekleri.
Sadece bir mum yaksan yeter.
O zaman geleceğinin ve umutlarının da,
Siyah olmadığını görebilirsin.
Mum yakmasan bile güneş doğacaktır,
Her gün olduğu gibi bir kere daha.
Gece gündüze kavuşur,
Gündüz geceye.
Sen neden hayallerine kavuşamayasın?

14 Haziran 2005 Salı 20:20 / İstanbul

Güliz Ardilli

Gerçek

Sen gerçekten o musun?
Mutluluğa koşan yol.
Sen gerçekten o musun?
Düşlerin ışık tuttuğu.
Lütfen yürümeme izin ver.

İstanbul / 1998

Güliz Ardilli

Gerçek Bir Oyun

Hayat garip ve güzel bir oyun gibi.
Boynuna ufak öpücükler konduran rüzgarı hissedebilirsin.
Dokunduğun her şeyi hissedebilirsin.
Soru sorduğun herkes, düşündüğünden farklı cevap verebilir.
Senin dışında, senin de içinde olduğun bir dünya.
Serin mavi denizleri,
Güneşin ışığını sevgiyle kucaklayan yemyeşil ağaçları,
Ben senin için bu kadar güzelim diyen çiçekleri,
Dünya içinde dünya olan insanlarıyla,
Garip ve güzel bir oyun gibi.
Bazen bir yürüyüş gibi,
Başlangıcı ve sonu belli.
Yürürken etrafına bakınıyorsun,
Kimi tanıdık yüzler, tanıyacakların ve sadece kendi hayatlarını yaşayanlar.
Yürürken bazen yağmur yağıyor bazen kar.
Güneş açtığı da oluyor,
Bazen de sıcaklığında kavuran bir güneş.
Ama ara sıra tatlı bir meltem sana:
Korkma, yanımdayım, bunu da atlatacaksın diyor.
Kar da yağsa dolu da,
Zaman geçiyor.
Ve sen yürümeye devam etmelisin.
Arada bir düşsen bile,
Kalkıp yürümeye devam etmelisin.
Artık engelleri daha iyi tanıyarak,
Bu sefer ayağına dolaşmalarına izin vermeden.
Yürümeye devam etmelisin,
Tecrübelerinle, hatalarınla, doğrularınla ve sadece senin olan hayatınla.
Ta ki maraton bitip ait olduğun yere dönene kadar.

8 Mayıs 2003 Perşembe / İstanbul

Güliz Ardilli

Gerçek Dost

Hamdi amca çok dürüst biriydi,
Sanki ailemizden bir kişiydi,
O öldü şimdi,
Ama henüz her şey bitmedi.
Özlüyoruz onu her zaman,
Görüyoruz baktığımız her yerde her an,
Konuşuyoruz ne iyiydi diye ardından.
O bizim aile dostumuzdu,
İşini en iyi şekilde yapmaya çalışır dururdu,
Dinlenmeye vakti olmadı çok yorgundu.
Yenik düştü gibi bir kalp krizine,
Aslında yenilmedi mücadele verdi ailesiyle,
Mekânı cennet olsun istiyoruz tüm kalbimizle.

18 Temmuz 1998 Cumartesi / Dikili - İzmir

Güliz Ardilli

Gerçeklerin Gölgesi

Ancak güneş batınca kendime gelebiliyorum.
Kalemimin kağıt üzerindeki gölgesine bakıyorum.
Ben de gerçeklerin gölgesinde yaşıyorum,
Yaşıyordum hayallerimle birlikte.
Bu nasıl bir körlük ki gözlerim açık ama göremiyorum,
Değerini bilemiyorum hayatımın.
Evet uzun zamandır yazmıyorum da.
Ya tüm değerleri bir kapının arkasına kilitledim,
Ya da ben açmadan çekip gittiler.
Nasıl olur da kaybederim tüm ümitlerimi,
Nasıl da unuturum tüm sevenlerimi.
Ben mi kaybettim hayatımın amacını,
Yoksa amaçlarım mı beni terk etti?
Yarın geçmem gereken bir sınav var,
İçimden çalışmak gelmiyor.
Her şey önemini yitirmişken,
Bu hiçte önemli gelmiyor.
Göremiyorum işte hissedemiyorum.
Hayatta zaten kocaman bir sınav değil mi?
Ama bu sınava da diğerleri gibi,
Son gün çalışmışım anlaşılan.
Baksana yarı yola bile gelmeden,
Tüm bildiklerimi unuttum.
Bir sonraki soruyu okumaya bile cesaretim yok.
Neden bu kadar mutsuzum?
Şükretmeyi bile bilmiyorum işte.
Artık mücadele edecek gücüm yok desem,
Zaten uğruna mücadele edilecek bir şey göremiyorum.
Uyuyorum uyanıyorum,
Ama yine de uykum var.
Uyumak kaçış belki de,
Gerçeklerden gerçeklerin gölgesine.
Bu sarhoş olmak gibi,
Başın hala ağrıyor içmeden önceki gibi.

14 Haziran 2001 Perşembe 23:13 / İstanbul

Güliz Ardilli

Gizemli Mavi

Ŗu yıldız denizinde yüzerken,
Yere basabilmek gizemli maviyi anlamaktır.
Ümitsizlik mavisinde kaybolmuşken,
Mantık gemisine ulaşabilmek gizemli maviyi anlamaktır.
Serin sularda yüzmeyi unutmuşken,
Bir martının kanadına tutunup yükselmek,
Gizemli maviyi anlamaktır.
Güneşin saçları mavi yaşamı bulmuşken,
Kum tanelerindeki ışıltıyı görebilmek,
Gizemli maviyi anlamaktır.

19 Mayıs 1997 Pazartesi / İstanbul

Güliz Ardilli

Gökkuşağı

Bir gökkuşağıyım ben:
Bazen mavi, serin, güvenli,
Bir deniz kadar derin,
Gökyüzü kadar engin.
Bazense yeşil, sıcak, samimi,
Çimen gibi sevinçli, savunmasız,
Bir orman gibi hem bir arada hem yalnız.
Bazen kırmızıyım, neşeli, coşkulu, tutkulu,
Bir gelincik tarlası gibi,
Ya da bir elma şekeri.
Bazen sarıyım ben, ısıltılı, pırıltılı,
Güneş gibi,
İçini ısıtan sıcacık bir gülümseme gibi.
Bazense turuncu karmakarışık, dağınık,
Arap saçı gibi.
Bazen mor, olgun, kararlı,
Dağlar gibi sağlam, dayanıklı,
Bir sümbül gibi narin, alımlı.
Bazen lacivert, biraz karamsar, hüzünlü,
Ama yine de güçlü,
Gece gibi karanlık, gizemli, özlü sözlü.
Bir gökkuşağıyım ben:
Her daim rengarenk,
Görüldüğünde sevinilen,
Ama hiç erişilemeyen,
Yaklaştıkça uzaklaşan,
Bir görünüp bir kaybolan.
Yağmur yağdığında bak gökyüzüne,
Bulutlu bir havada görünebilirim yine.
Güneşli bir hava da olabilir,
Sormak lazım keyfime.

30 Ocak 2012 Pazartesi 2:20 / İstanbul

Güliz Ardilli

Gönlündeki Aslan

Öyle bir hayalim ki ben;
Tüm gerçeklere tercih edilen,
Sevgilimin gözünde her şeyi herkesi bir kenara iten,
Ömür boyu mutluluk vadeden,
Hep ulaşılmaq istenen,
Sevgilimin kalbinden, gönlünden geçen,
Sayesinde kalbini tahtım, evim eden.
Onun hayalindeki kadın benim ben.
Rüyalarını süsleyen,
Tüm gerçekleri masal güzelliğine bürüyen,
Kişiliğıyle, zekasıyla, güzelliğıyle onu büyüleyen,
Deli divane olan ve deli divane eden,
Neşesiyle, sevgisiyle tüm dünyasını güzelleştiren,
Yüzünü güldüren, gönlünü fetheden,
Kalbinin heyecanla ve sevinçle çarpmasını,
Güzel gözlerinin ışıldamasını sağlayan,
Dünyasını aydınlatan,
Aradığı tüm özellikleri barındıran,
Onu dünyalar kadar çok seven,
Ona huzur veren,
Her zorluğa göğüs geren,
Sadece ve hep onu hayal eden, onu isteyen,
Saygılı, sabırlı, sadık, aşık,
Dürüst, doğal, olgun, sıcak, şefkatli ve sevecen,
Yerine göre tatlı dilli, yerine göre kılıçtan keskin sivri dilli,
Zaman zaman fırtınalar kopartıp yıldırımlar çaktıran öfkeli,
Sevdiği, seçtiğı, hayal ettiğı, istediğı,
Beğendiğı, kafa dengi, gerçeğı,
Hayatının anlamı, dünyası, kalbi,
Güneşi, denizi, Güliz'i, sevgilisi,
Her şeyi olan kadınım ben.
Bizi birbirimize nasip eden,
Kaderlerimizi birleştiren,
Allah'a şükürler olsun kalben.
Her yiğidin gönlünde bir aslan yatar.
Sevgilimin gönlündeki aslanım ben.

11 Mart 2025 Salı İstanbul 3:09

Güliz Ardilli

Görecelilik

Zaman görecelidir.
Kimisine geçmek bilmez,
Kimisine yetmez.
Kimisine yıllar ay gibi,
Kimisine saatler gün sanki.
Bu yüzden belki de giden gelmez,
Bekleyeninse gözyaşı dinmez.
Nasıl algılansa da zaman geçer,
Acılar bir gün diner,
İyileşmek istersen eğer.
Karanlıkta kalmak istersem,
Işıkları kapatırım.
Ama aydınlanmak istediğimde,
Yoksa Işığım,
İşte o zaman dinmez ızdırabım.
Aptal değilim sadece aşığım,
İşte bu yüzden,
İnanmak istediğime inanırım.

9 Ocak 2022 23:26 İstanbul

Güliz Ardilli

Güliz'den Paris'e

Bulutlar kardan daha beyaz,
Yine Paris'teyim bu yaz.
Ne ilkti ne de olacak son,
Bulutların üzerindeyim gökkuşağı fon.
Tül serilmiş gibi şehrin üstüne,
Masmavi gökyüzü gülümsüyor herkese.
Gezdim, eğlendim, özlem giderdim,
Zaman ne çabuk geçti, daha dün geldim.
Özgür bir kuş gibi uçuyorum şimdi,
Dolu dolu yaşadım güzel bir tatildi.
İstanbul aç kollarını dönüyorum sana,
Martı sesleriyle karşıla beni kucakla.
Okyanusun sesini de getiriyorum,
Gözlerimi kapayıp hayal ediyorum.
Hatıralar avutacak artık beni,
Düşündüğün sürece yalnız değilsin bil ki.
Alplerin üstünden uçarak geçiyorum,
Büyük dağlar sizi devirmeye geliyorum.
Belki bekliyordur o da beni,
Unutmamıştır gözlerimin rengini.
Söyleyemesem de onu sevdiğimi,
Bir çok kez haykırdı gözlerim her şeyi.

26 Şubat 1999 Cuma
Uçakta Paris- İstanbul
17:30 Türkiye saatiyle, Paris saatiyle 16:30

Güliz Ardilli

Güliz'in

Sevgilim,
Denizin huzur veren görüntüsünü bırakıyorum buraya masmavi,
Dalgaların sakinleştirici etkisini,
Denizin ferahlık veren kokusunu ve güzelliğini,
Derinliklerindeki mercan ve incileri,
Keşfedilecek saklı, parlak renkli hazineleri,
Dörtte üçü su olan dünyanın sevgilisini,
Berrak, pırıl pırıl, mutlu ve umutlu denizi,
İzle ve hisset seni ne kadar sevdiğimi.
Rüzgarla bir hareket eden dalgalar,
Huzur versin sana, glmse, sevin,
Çünkü burada seni çok seven bir sevgilin var,
Güliz'in,
Sadece senin.

23 Ağustos 2024
17:24 İstanbul

Güliz Ardilli

Gün Batımı

Oyuncağı elinden alınmış bir çocuk gibiydim sadece,
Kontrol edemediklerim korkutur her zaman beni.
Kontrolü kaybedersen aşk esir eder seni.
Bazen öyle acımasızlaşır ki unutturur sana kendini.
Gerçekler çıplak gezmeyi seviyor,
Ama ben giydiklerini.
Herkes beni seviyor,
Ama ben artık sadece hak edenleri.
Kalbimin anahtarı artık bende,
Bende kalacak ben istediğim sürece.
Artık benim avcı, yalancı, kazançlı.
Günümü gün etmek varken,
Neden bağlanayım tek kişiye?
Belki duygularımın esiri yeni biri,
Ama asla değil o özel kişi.
Olabilir gözlerimin büyülediği.
Emin ol ki artık kalbim hür ebedi.
Ayakkabılar büyülü, önemli, değerli,
Ayakları olmayan biri için.
Benim için de sevmek önemli, değerli.
Çünkü şimdi yok sevebileceğim biri.

12 Haziran 1999 Cumartesi 6:40 / İstanbul

Güliz Ardilli

Günaydın Sevgilim

Canım sevgilim, günaydın,
Güzel bir güne uyandın. :)
Gülümsemem gününü aydınlatsın.
Güzel gözlerin sevinçle ışıldasın.
Burnuma kızarmış ekmek kokuları geliyor.
Güzel bir kahvaltı beni bekliyor.
Günün çok güzel geçsin.
Hep aklımdasın, hep fikrimdesin, hep kalbimdesin.

14.12.2024 Cumartesi 09:53 İstanbul

Güliz Ardilli

Güneşim

Güneş battı.
Kedim Güneş öldü.
O hep içimizi ısıtmıştı.
Şimdi içimizi yakıyor.
Doğan güneş ve batan güneş,
Günler böyle geçiyor.
Zümrüt yeşili gözlerin hep aklımızda,
Sevgin hep kalbimizde olacak.
Bugün hatıraların ve sevgin bizimle,
Bir gün umarım yeniden birlikte oluruz seninle.
İyi ki vardın iyi ki yaşadın bizimle.
Sevgili kedim Güneş'e son yolculuğunda sevgilerimle...

18 Eylül 2011 Pazar 15:20 / İstanbul

Güliz Ardilli

Güzel Evim

Ne şiirler yazarım ben bu evde.
Manzara bir şahane, bir şahane.
Yok deniz görmeyen penceresi,
Maviliklere dalıyorum, ne perdesi?
Gemiler geliyor önümüzdeki limana,
Kimi Avusturya, kimi Rusya.
Martı, sığırcık, saksağan, karga,
Hepsi de bizim balkonumuzda.
Sokak lambaları ve evlerin ışıkları,
Gecenin büyülü parçaları.
Odamda oturuyorum masamda,
Kulağım yanımdaki radyoda.
Huzur veren tatlı bir melodi,
Susturur tüm anlamsız çelişkileri.
Mehtap da bir başka güzel sanki.
Ay denizin içinde bir inci.
Yıldızlar elimi uzatsam tutacaktım gibi,
En üst kattayız bu çok tabi.
Yeşil ağaçlardan bir topluluk var önümüzde,
Baharda herkes burada piknikte.
Ördekler, kazlar, horozlar,
Hepsi de bir başkalar.
Kedim, köpeğim, benim evim,
Dünyaları verseler neyleyim?
Evim evim güzel evim,
Yok senden başka beğendiğim.

10 Mayıs 2004 17:03 / İstanbul

Güliz Ardilli

Halat

Ŗu anda ne yapıyorsun acaba?
Kiminle birliktesin orada?
Hala uyuyor musun yoksa?
Seni sevdiğimi asla unutma.
Başka çaren yok sonra,
Başka biri varsa arada,
Bilmiş ol yakarım onu da.

10 Temmuz 1998 Cuma / Dikili - İzmir

Göliz Ardilli

Hatırla Artık Beni

Mutsuzluk akıyor gözlerimden,
Bugün doğum günüm.
Ne kadar da yalnızım, çaresiz, sensiz.
Seni özledim senin haberin yok.
Haberin olsa bile umurunda olmaz ki.
Üç gün konuşmamaya dayanamadığım sevgilim,
Artık yok.
Ayda bir bile görüşmeye razı olurken,
Neden bu ayrılık, bu ızdırap, bu işkence?
Sana yaklaşmama izin vermiyorsun,
Paylaşmama yanındayken bile.
Gururum kırıldı, çok üzgünüm, yalnız, sensiz.
Sesini duymak bile yeterdi.
Onu bile çok görüyorsun.
Açlık, uykusuzluk kimin umurunda?
Şadece sen önemlisin benim için.
İşlerin, arkadaşların, herkes ve her şey,
Benden daha önemli senin için.
Hem arasan bile,
Ne konuşacaksın ki benimle?
Yanımda olursan daha çok üzülrüm diye mi korkuyorsun?
İnan bundan daha üzgün olamam.
Mezun oldum biliyor musun?
Her şeye rağmen,
Beni bırakmana rağmen.
Sevinmelisin başardım, kazandım.
Ama seni kaybettim her şeyimi.
Ben seni düşünürken,
Şimdi sen kim bilir neredesin, kimlerlesin.
Bilmece gibisin çözemiyorum seni.
Anlayamıyorum bazen,
Şaka mı yapıyorsun ciddi misin?
Seni özlüyorum ela gözlerini, dokunuşunu, bakışını.
Senin umurunda mı?
Bir daha böyle sevememekten korkuyorum,
Hem de sevmekten yine kaybetmekten.
Kimse senin gibi olamaz.
Hiç olmayacak belki de,
Hiç kimse.

24 Ağustos 2002 Cumartesi 13:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Hayaller ve Gerçekler

Gerçeklerin beni üzmesine izin vermemeye çalışıyorum,
Ah bir de sen yanımda olsan.
Gerçekler gerçekten nefret edilecek kadar iğrenç.
Seni çok özledim,
Nerdesin sevgilim?
Yarını düşünerek yaşamak istemiyorum.
Ben bugünü dolu dolu yaşamak istiyorum.
Merak etme bu zincirler yetmez beni esir etmeye,
Bir tek senin sevgin vurabilir bileğime kelepçe.
Gerçekler esir almadan götür beni,
Yakalamak üzere çok yaklaştı duyuluyor sesi.
Sevdiğini söylemenin gururla ne ilgisi var?
Belli neden acı çekiyor bu kadar insanlar.
Nefretlerini kusmaktan çekinmiyorlar,
Ama sevdiklerini söylemeye utanıyorlar.
Sevginin adı küçülmek, nefretse en büyük meziyet.
Sen benimlesin değil mi, her şeyim?
Gerçeklerden önce gelirsin değil mi?
Ne olur çabuk ol çok korkuyorum!
Sen yanımda olursan artık korkmam.
Hatta, hatta gerçekler korkup kaçabilir.
Benim dünyamda ikimize de yer var.
Hadi gel, hep burada kalalım.
Gerçekler beni esir alırsa değişirim,
Yine bencilleşirim, seni bile üzebilirim.
Ne yapayım, içimde dışımda bir,
Bu yüzden izimi daha rahat buluyor gerçekler.
Bu gerçekler benim için gerçek değiller.
O kadar alışmışlar ki ikiyüzlülüğe,
Benim gerçeklerim de onları korkutuyor.
Bu yüzden onlar gerçekte gerçek olmayan gerçeklerle yaşıyor.

10 Mayıs 1999 Pazartesi 24:21 / İstanbul

Güliz Ardilli

Haziran

Öğretemedim sana sevmeyi,
Söylemedin beni sevdiğini.
Bilmiyor musun seni seçtiğimi?
Bakışların beni benden aldı,
Tavırların beni baştan çıkardı.
Unutturdu tüm hıçkırıkları.
Sevmedin beni kendinden çok.
Sevinmek için artık neden yok.
Senin oyunlarına artık karnım tok.

Haziran 1998 / İstanbul

Güliz Ardilli

Hem Taş Hem Kağıt Hem Makas

İssızlık ancak baş başa olacağım adada olur sevgilimle,
Benim yağmurum da sevgilim, rüzgarım da güneşim de.
Düşlerimiz dönüşür bir bir gerçeğe,
Adanın ıssızlığı bile son bulur gülüşmelerimizle,
Neşemizle, sevgimizle.
Tabi sevilen, mutlu insan ne yapsın güler,
Mutluluğuyla sevdiklerini de mutlu eder.
Kem gözlüler de haset eder,
Sarmıştır içlerini bir keder,
Senin olmayana el uzatırsan eğer,
Ne elin kalır, ne de düşler,
İşte böyle olursun derbeder.
Haline yat kalk şükret, değilsin daha beter,
Davranışlarına bağlı, olup olmayacağın heder.
Allah düşürmesin, düşenin dostu olmaz,
Ne kadar uğraşsan da senin olmayan sana varmaz.
Haddini, yerini bilmezsen eğer,
Taş üstünde taş kalmaz.
Gerçi ona da gerek kalmaz,
Çünkü sevgilim benden başkasına bakmaz.

14.05.2024 İstanbul 06:59

Güliz Ardilli

Her An

Gözlerim açık da olsa, kapalı da olsa,
Aklımdasın, kalbimdesin.
Işıldayan gözlerimin içindesin.
Bakışlarımdasın.
Ruhumdasın.
Aldığım her nefeste,
Her ânımdasın.

30 Kasım 2008 Pazar - Öğle Vakti / İstanbul

Güliz Ardilli

Her An Bin Kere Ölen Birinin Kaleminden

Yas bitmemiş esas yeni başlıyormuş,
Dost sandıklarım aslında yılanmış.
Başımı dik tutmakta çok zorlanıyorum artık,
Bir zehir gibi içime akan bu sözlere tahammülüm yok artık.
Unutmayacağım asla yapılanları,
En zayıf yerinden vuracağım onları.
Hakları yok hayatımı zindana çevirmeye,
Zindandan da beter bir girdaba itmeye.
Nefret etmeye zorluyorlar beni her şeyden,
Katlanamıyorum bu insanlara ben farklıyım herkesten.
Bu acı beni delip geçiyor,
İzdirabım cehenneme dönüşüyor.
Sevmek hakkım ama onlar sevmeyi hak etmiyor,
Onların yüzünden sevgi acı veriyor, sevgisizlikse acıyı aratıyor.
Bu kısır döngünün beni bırakmaya niyeti yok,
Bense kurtulamıyorum yavaş yavaş oluyorum yok.
Kendimi dipsiz kuyunun dibinde arıyorum,
O beni görüyor ama ben ona ulaşamıyorum.
Kurtar Allah'ım beni bu azaptan,
Memnun değilim onlarla olmaktan.
Anlamaya çalıştım ama başaramadım,
Anlattım ama anlamaya çalışan olmadı.
Beni kahrediyor bu anlaşmazlık,
Oyunlardan sıkıldım gerçekler artık ortaya çık.
Mısralara sığdıramıyorum döktüğüm gözyaşlarını,
Ama bilin ki dost sandıklarım beni ağlattı.

5 Nisan 1999 24:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Hıçkırıkların Bebeğim

Sakin kimseye güvenme bebeğim,
Sakin kimseye inanma.
Hıçkırıkların sevginin boyunu aşmasın.
Sakin gülen gözlere aldanma bebeğim,
Sakin sözler seni baştan çıkarmasın.
Hıçkırıkların sevginin boyunu aşmasın.
Sakin önemsiz olduğunu düşünme bebeğim,
Sakin duygularını hissettirme.
Hıçkırıkların sevginin boyunu aşmasın.
Sakin unutma bebeğim,
Sana senden başka dost yok.

28 Ağustos 1997 Perşembe / İstanbul

Güliz Ardilli

Hiç Kimse

Nerdeyim, kiminleyim, neyim?
Amacını kaybetmiş şaşkın bir ördek,
Bir esintiyle eğilen koskoca bir çınar,
Kılıcını kaybetmiş dolanıp duran bir şövalye,
Sesini hiç duyuramayan minik bir kedi yavrusu,
Yanlış aynaya bakan bir cüce,
Gittikçe daralan ateş çemberinin ortasındaki akrep,
Umutlarını kaybetmiş bir avare,
Karanlık gürültülü bir sokaktaki sağır,
Bakmayı, sevmeyi, seilmeyi unutmuş bir hiç,
Geriye dönüp bakamayan ileriye adım atamayan bir korkak,
Güneşin yerinde görülen karanlıktan başkasını bilmeyen bir yarasa,
İki kanadı da kırılmış yalnız bir martı,
Varlığından haberdar olunmayan çok uzaktaki bir yıldız,
Sonsuz boşluğa hapsedilmiş suçsuz bir mahkum,
Doğrular arasında kaybolup gitmiş bir yanlış.

29 Mart 1999 Pazartesi 19:36 / İstanbul

Güliz Ardilli

Işık

Her güzel şeyin bir başlangıcı,
Her başlangıcın bir sonu var.
Geriye kalan güzel günlerin hatıraları,
Bilirsiniz hepiniz imkansızı.
Son olmasaydı geçmişin değeri anlaşılmazdı.
İmkansız olan dönüş biletinin alınışı.
Gelecekte yaşanacak daha güzel günler var,
Mücadele gerek elde etmek için onları.
Mutlu olmayı denemek gerek,
Her ışıltıda bir yaşam görerek,
Hayatı, yaşamayı severek,
Yakalayabiliriz kuyruklu yıldızı.
Karamsarlığa kapılınca hayal etmeli,
Gökyüzünün ya da denizin üstüne yemin etmeli,
Yaşayacağına ve kazanacağına söz vermeli.
Seni sen yapan sensen,
Sana senden daha yakın olamam.
Ama ya gerçekten en uzak olan en yakınsa?
O zaman kendini yakala ve yüzleş.

7 Eylül 1998 Pazartesi 4:27 / İstanbul

Güliz Ardilli

İç İçe

Ne kadar küçük bir dünyam var:
Bir sevgilim bir de kedim,
Her şeyi bilirmiş gibi bakan gözlerim,
Kimseye söylemeyip gizlediklerim.
Senin de var mı bilip de söylemediklerin?
Usulca fısılda kulağıma,
Belki de yardım ederim.
Mor dağların yükseldiği bir tablo var önümde:
Şırıl şırıl akan bir dere,
Kuşlar uçuyor ormanın üstünde.
Küçücük bir evim var orada,
Kurtlar kuşlar dağında tepesinde.
Ey koca dünya sen de küçük değil misin evrende?
Her kitap, resim, insan bir başka evren senin içinde.
Her insan ayrı bir kitap, her kitap bir insan benim için de.
Umarım her şey güzel olur, senin için de benim için de.

3 Ağustos 2005 15:40 / İzmir-Dikili

Güliz Ardilli

İç Ses

Karamsar olma.
Hayat üzülmek için çok kısa.
Önünde güzel bir hayat var,
Onu dolu dolu yaşa.

10 Mart 2011 Perşembe / İstanbul

Güliz Ardilli

İçimizdeki Dünya

İçinde bir ateş olmadan etrafı ısıtamazsın.
Kendi içinde mutlu olmadıkça mutluluk sağlamazsın.
Değiştirmek istediğin çevrende ise,
Önce kendinden başlamalısın.
İyice düşün ve özümse,
Hisset ve kavra söylediklerimi
O zaman anlayacaksın, ne demek istediğimi.
Her şey kafanın içinde,
Dikenli araziler de gül bahçeleri de,
Ve hangisinin yerini sorarsan zihnine,
Götürürür seni hemencecik istediğin yere.
Dünyan nasıl bir yerse,
Ve sen durduğunda durduğunu hissetsen de,
Koşmaya başlayınca o da dönecek yine
Ve zaman akıp götürecekt seni istediğin yere.
Nasıl bakarsan kendine,
Başkalarının gördüğü de odur sende.
Olmak istediğin kişi gibi görünürsen de
Sadece görünme, ol sevgiyle.

7 Ağustos 2014 Perşembe 15:39

Güliz Ardilli

İhanet

Hala seviyor muyum seni?
Yeter artık ne hallere soktun beni.
Bir rüya mahvedemez her şeyi.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Zamanında sen de yalnız bırakmıştın beni.
Düşünmemiştin seni ne kadar sevdiğimi.
Her gün başka bir sevgili.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Beni üzme için söylediklerini,
Kalbimdeki sessizliği,
Gözyaşlarımdaki çaresizliği.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Anladım ki artık sevmiyorum seni.
Düşünmüyorum eskileri,
Gerçek aşkı bulduğumdan beri.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Mahvetmene izin veremem her şeyi,
Rüyalarımda rahatsız etme beni.
Yaşananlar mazide kaldı, geldi yenisi.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Artık her şey bitti.
Anlamamı istiyorum beni.
Bırak artık peşimi.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Ne gerek vardı sanki,
Uykumda rahat bıraksaydın bari.
Ama bu da fayda etmedi.
Engelleyemeyeceksin beni.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Değiştirmek istemiyorum hiçbir şeyi.
Mutluyum ona aşık olduğumdan beri.
Sen de artık çekil aradan bari.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Sen de bir zamanlar düşünmemiştin beni.
Yalnız bırakmıştın en muhtaç olduğum anda dahi.
Başkalarıyla ilgilenmiştin sevdiğim halde seni.
Şimdi ben vuruyorum sana tekme.
Unutmadım bana çektirdiklerini,
Göz ardı edemem hissettiklerimi.
Daha kusmadım içimdeki kını,
Henüz bilmiyorsun estiğimi.
Şeni ne kadar üzebileceğimi.
Ödeyeceksin döktürdüğün gözyaşlarının bedelini.
Unutmadım bana çektirdiklerini,

Göz ardı edemem hissettiklerimi.

26 Mayıs 1998 Salı 23:08 / İstanbul

Güliz Ardilli

İki Bilinmeyenli Bir Denklem

Sevmiyor musun beni, söyle de bileyim?
Sadece bir oyun mu, öyleyse gideyim?
Benim varlığım bile getiremiyorsa seni kursa,
Varlığımın bir anlamı yok söylediklerin yalansa.
Seviyorum demekle kandıramazsın beni,
Ben değilim öyle herhangi biri.
Güzelim diyorsun umarım sadece banadır,
Bir başkası varsa güzelin onun ölüm fermanıdır.
Kuralları ağır bir oyun bu,
Kuralı kuralsızlık olan oyun olur mu?
Oyun oynadığını sandığın anda bile oyun seninle oynuyordur,
Oyunun seninle oynadığını anladığında bırakamazsın oyun işte budur.
Gözlerin doğruları söylüyordur diyorum,
Doğru olan beni sevdiğindir umuyorum.

18 Nisan 1999 Pazar 14:59 / İstanbul

Güliz Ardilli

İkimiz

Kimse giremez aramıza,
Su bile sızamaz,
Kalplerimiz, ruhlarımız bir arada olduktan sonra.
Bir arada zaten,
Bir zaten,
İkimiz sadece biz.
Biz böyle hem çok güzeliz,
Hem biriz, birlikteyiz.
Daha da güzel günler beklemekte bizi,
Mutluluklar, sevinçler, hazlar dizi dizi,
İkimizin de kalbinde aşkımızın izi.
Tüm dünya duysun birbirimizi sevdiğimizi,
Duysun duysun da kimse rahatsız etmesin bizi.
Gerçi eden kendine eder,
Birlikte olmamız şükredilen bir kader,
Rüzgâr hep benden yana eser,
Yağmur da üzerime çiseler,
Sevgilim her zaman ve sadece beni sever, beni ister.
Onun olmak istediği tek yer,
Benim yanımda, benim kalbimde,
Birbirimiz söz konusu olunca bir kenarda kalır,
Herkes, her şey ve her yer.
Bir olmak böyledir işte gözün bir şeyi görmez.
Gördüğün bir sevdiğindir, bunu kimse değiştiremez.

Güliz Ardilli
22 Nisan 2025 Salı 00:04 İstanbul

Güliz Ardilli

İlham

Aşk hiç beklemediğin zamanda yakalar seni,
Hiç beklemediğin zamanda bulursun kendini bulutların üstünde.
Beklemezsın bir sonu olduğunu.
Ama hep bilirsin,
Hep bilirsin yüreğini sızlatacak o acıyı.
Utanmaz ruhunu yeşil gözlerinin ardına saklıyorsun diye düşünmüştüm.
Benimkilerse kahverengi.
Benim ruhum da utanmaz zaman zaman.
Utanmaz aşktan, deli dolu sevdadan,
Şarkılardan, gözlerdeki yaşlardan.
Bir şair gibi sevdim seni,
Bir şair nasıl severse.
Gönül gözüyle gördüm seni,
Yüreğinin derinliklerini, hüznlerini.
Çok yoğun hissettim bana olan sevgini.
Hüzünlü bir şarkı dinledim ardından,
İçim yanarak ağladım,
Hiç utanmadan.
Utanmaz ruhumun derinliklerine saplandı sözcükler.
Sarılamadım sana,
Çünkü yanımda yoktun.
Ama inan ki istedim,
Sevginin sıcaklığını hissetmek isteyen bir kadın gibi,
Yaralı kanadı canını acıtan bir martı gibi.
Elimi tutmanı istedim gözlerime bakmanı,
Beklenen sevgili gibi.
Ama kendime ihanet etmedim en azından.
Doğru bildiğimden şaşmadım,
Tıpkı masumiyetini kaybetmemiş bir melek gibi.

5 Nisan 2003 Cumartesi 16:22 / İstanbul

Güliz Ardilli

İlle de Sen

Güneş doğuyor, batıyor,
Günler geçiyor,
Ama kalbimdeki yerin değişmiyor.
Sen hayatıma anlam katan,
Sen günümü ve gecemi güzelleştiren,
Sen beni bulutların üstüne götüren,
Sen hayallerimde, rüyalarımda, gerçeğimde,
Kalbimde.
Sadece sen,
İlle de sen,
İyi ki de sen.

01.10.2022 02:58 İstanbul

Güliz Ardilli

İstanbulu

O eski bir İstanbulluydu.
Biraz yaşlı ve yorgundu.
Bize kolonya ikram etti,
Oğlu onun her şeyiydi.
Bir tanesinin resmini gösterdi,
Oğlu sanki bir melekti.
Üzgündü oğlu öldüğünden beri,
Anlatıyordu oğluyla geçirdiği günleri.
Sürekli etrafındakileri uyarıyordu,
Daha fazla acı çekmek istemiyordu.
Kendine güvenen tavırları vardı,
Savundu sonuna kadar inandığını.
Bugünkü İstanbul'dan şikayetçiydi,
Arıyordu eski günleri.
Çok sevimli ve zekiydi,
İstiyordu eski İstanbul'u geri.
Gençlik resmini gösterdi,
O zaman da oldukça güzeldi.
Eski elbiseleri gizleyemedi gerçeği,
İstanbul'du oğlundan sonra her şeyi.

6 Temmuz 1998 Pazartesi / Dikili - İzmir

Güliz Ardilli

Kaçamak

Deniz gözlerine hayran kaldım.
Sana bir heykeltıraşı izlerken rastladım.
Kumdan kadın herkesi büyüledi,
Benim gözlerimse sadece seni izledi.
Henüz adını bile bilmiyorum ama,
Güzel gözlerin her şeyi söyledi bana.
Bu bir kaçış belki,
Güneşin hediyesi bir sevinç mi ki?
Bilmiyorum ama tutsak olamam deniz gözlerine,
Güzel gözlerin sevgilinin olsun, ben dönüyorum evime.

11 Temmuz 1998 Cumartesi / Dikili - İzmir

Güliz Ardilli

Kağıttan Kaplan

Uysal bir kedi misin, ya da vahşî bir kaplan?
Taht da yalan, taç da yalan,
Para kazanmak değil önemli olan,
Kazanmak insan.
İster inan,
İstersen oyalan.
Para pul, şöhret, şan,
Hepsini kaybedebilirsin bir an.
Sen istediğin kadar kendini üstün san,
Herkes biliyor kim kağıttan kaplan,
Kim gerçek bir aslan.

8 Şubat 2015 14:10
İstanbul

Güliz Ardilli

Kahve Falım

Al bak bakalım anneciğim,
Sevgiler taşıyor mu falımdan,
Fincanımdan?
Sarılıyor muyum sevdiğime?
Birleşiyor mu ellerimiz?
Gülüyor mu gözlerimiz?
Al bak bakalım anneciğim,
O da beni seviyor mu?
Sevinçler çoğalıyor mu yüreğimizde?
Kalplerimiz birleşiyor mu?
Şarkılar söyleniyor mu aşkımızdan?
Al bak bakalım anneciğim,
Al bak da yine umutla dolsun içim,
Yine ışıldasın gözlerim.

Mart 2009 13:40 / İstanbul

Güliz Ardilli

Kalbin

Canım sevgilim benim,
Dünyanın en güzel yeri senin yanın,
Senin kalbin.
Kalbine çok iyi bak,
Çünkü içinde ben varım.
Benimkisinde de sen.

18.09.2022 00:09 İstanbul

Güliz Ardilli

Kalplerimizin Sesi

Kalbimin sesini dinliyorum.
Sevgilimin adını söylüyor.
Çok seviyorum, çok özledim diyor.
Kalbinin sesini dinliyorum.
Benim adımları söylüyor.
Sadece, yalnızca ve bir tek seni seviyorum diyor.
Hem de çok.
Ben de seni çok özledim diyor.

20-29.08.2022 18:37 İstanbul

Güliz Ardilli

Karanlığın Sırrı

Gündüz herkes sana seslenebilir,
Ama geceler senindir.
Gündüz herkesle berabersin,
Ama geceleri, kendini dinlersin.
Karanlığın gizemini fark edersin.
Göremezsın, sadece hissedersin.
Hiç karanlıkla seviştin mi?
Kayboldun mu gecenin içinde?
Bilir misin ne demek karanlığı sevmek?
Hiç ağlattı mı gece seni?
Peki, yalnızlığını paylaşan kimdi?
Kendini sessiz ve gizemli karanlığa bırak.
Farklıdır, karanlığa olmak tutsak.

30 Aralık 1998 Çarşamba 23:55 / İstanbul

Güliz Ardilli

Karanlık İssız Bir Sokak

Bir süre kaybettim kendimi,
Karanlık ıssız sokaklarda.
Düşündüklerimin ürpertisi kapladı içimi.
Üşüyorum.
Neden diye sormak,
Aptallıksa eğer,
Ben aptalım.
Hazmedemeyeceğim çok büyük bir lokma çiğnediğim.
Beynimin içindeki nedensiz seslenişler,
Gözyaşlarımı çağıran hüzünlü bir melodi gibi.
Yalnız kalmayı istemek mümkün.
Ama ya yalnız olmayı?
Yıldızları kapalı bir mekandayken göremezsin,
Hayal etmediğin sürece.
Olmadıklarını bir düşünsene,
O zaman hayal etmekten başka bir seçeneğin kalmaz.
Karanlık ıssız sokakları severim,
Aydınlık ve kalabalık hale getirebildiğim sürece.
Gerçekten yalnız ve korkmuş hissediyorsan,
Ancak o zaman anlarsın karanlıkta ve yalnız olduğunu.
Düşünceler ve hisler,
İki mıknatısın iki ayrı kutbu gibi.
Mesafeyi her zaman iyi ayarlamak gerekiyor.

23 Ocak 2000 Pazar 6:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Karanlıkların Beyaz Büyücüsü

Tutamaz senin yerini hiç kimse:
Ne sessizliğin içinde bir ses,
Ne de dünyanın öbür ucundaki enfes.
Geçtiğimiz yollarda hep gözüm,
Var sana bir çift sözüm.
Anladım değerini gel artık geri,
Özledim kahverengi gözlerini.
Değişmedi hiçbir şey sen gene bir tanemsin,
Etrafıma bakma sen tek gerçekimsin.
Bu sözler yeter mi seni döndürmeye?
Seni bana getirir kalbinin sesini dinle.
İstiyorsun biliyorum sen de gelmeyi,
Unutmadın benim gibi hiçbir şeyi.
Seviyorum demesen de gene gözlerime bak,
Sözlere gerek yok onlar her şeyi anlatacak.
Ruhun çok farklı diğerlerinden,
Ancak ben anlarım senin halinden.
Sadece sen olduğunda yalnız değilim,
Sen yoksan ben de ben değilim.
İstemiyorum zaten bana benzemeni,
Bir tane ben yeter seviyorum senin her halini.
Üzgün olsan da bir başka çekicisin,
Gülümseyince karanlığı sevdirebilirsin.
Karanlıkların beyaz büyücüsü sen sadece benimsin.

24 Ocak 1999 Pazar 24:15 / İstanbul

Güliz Ardilli

Kargaşa

İşte kalemim ve hislerim,
Korkutuyor beni düşlerim.
Onun umudu var,
Benimse yalnızlığım,
Oldukça çaresizim,
Duyulmuyor çığlığım.
Ne istiyorum, bu ne üzüntü?
Hislerimden çok farklı görüntü.
Hayatla mücadele oldukça zor,
Aşkım küllenmedi hala kor.
Değerini bilmek lazım her anın,
Geçmiş geri gelmiyor zaman tek ilacın.
Etrafımdaki maskeli yüzler,
Her şeyimi alıp götürdüler.
İstiyorum sadece sevmek ve sevilmek,
Gereksiz olmalı gerisini düşünmek.
Kaygılarım kalbimi buzlaştırdı,
İncinmek istemiyorum çektiğim büyük azaptı.

12 Ekim 1998 Pazartesi 24:15 / İstanbul

Güliz Ardilli

Kelepçe

Bu kan damarlarımda aktığı sürece,
Boyun eğmem hiç kimseye.
Özgürdür benim ruhum gelmez hemen dize,
Kararını kendi verir neticede.
Hırçın ve bağımsız karakterimde,
Zincir izi yoktur ezelden şimdiye.
Hayat acımasız olmayı gerektirirse,
Öfkene yenilme, merhametli olmak elinde.
Seni isyana sürükleyen benliğine,
Canın bir şey söylemek isterse,
Derin bir nefes al ve de ki sessizce:
Kendinden başka kimseye güvenme, doğru yolda ilerle.
Ne kadar yalnız ve çaresiz gözüksen de,
Gerçekte güçlü olduğunu bil ve yenilme.
Her şeyden, her şeyden nefret etsen de,
Yaşamaktan asla vazgeçme.

1 Ağustos 1998 Cumartesi / Paris – 16 Haziran 2011 Perşembe / İstanbul

Güliz Ardilli

Kevgir

Rüzgar meleklerin üzerinden süzölürken,
Hissediyorum kalbindeki sevgiyi.
Ay yıldızlarla dans ederken,
Duyuyorum sesindeki ezgiyi.
Gökyüzü bizim için ağlarken,
Düşünüyorum birlikte geçirdiğimiz günleri.
Başlangıçtan sonsuzluğa ilerlerken,
İstiyorum sadece beni sevmeni.

29 Haziran 1998 Pazartesi / İstanbul

Güliz Ardilli

Kırmızı

Artık yalnız bırakın beni,
Sıkıldım hepinizden.
Alıp başımı gitmek isterdim,
Sevmeseydim kendimi derinden.
Düşünmek istemiyorum artık geleceği,
Bugünü dolu dolu yaşamak varken.
Kuralları ezip geçmek istiyorum.
İsyan bayrağını çektim gerçekten.
Bilmiyorum ne olur halim,
İsteklerimi gerçekleştirsem.
Bir martı kadar özgür olmak isterdim,
Ama martı da özgür değil ki ezelden.
Gülücükler dağıtmak artık zor geliyor,
Değirmenlerle pençeleşirken.
Bazen yağmur damlaları beni sevindiriyor,
O büyülü koku yükselirken.
Güzel bir gün diyorum.
Herhalde farklıdır diğerlerinden.
Yanıliyorum her zamanki gibi,
Çıkmak imkansız bu labirentten.

4 Haziran 1998 Perşembe 2:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Kızıl

Ben yalnızlığın şarkısını söylüyorum,
Canımın ta....içini çok özlüyorum,
Bir tanemi hep düşünüyorum,
Ben onu gerçekten seviyorum.
Hayallerini gerçekleştirmek isterdim.
İsteseydi ona ömrümün yarısını verirdim.
Dileseydi dünyayı ayaklarının altına sererdim.
Onu sonuna kadar beklerdim.
Güneşin doğuşunda bana hep "ne haber" derdin,
Güneşin batışını da seninle izlemek isterdim.
Bir bilsen her gün yolunu nasıl gözlerdim,
Seni görünce sevinçten çılgına dönerdim.
Sen artık yanımda yoksun.
Acaba beni özlüyor musun?
Kalbimi delip geçen korsun,
Ben seni seviyorum biliyorsun.

12 Temmuz 1998 Pazar / Dikili - İzmir

Güliz Ardilli

Kızıl Kül

Bitmek üzere olan sigaramın kızıl külüne bakarken,
Neler geçmedi ki aklımdan;
Gecenin karanlığında yalnızlığıma eşlik eden tek dost,
Kızıl bir ölümdü.
Sevdiklerim aklıma geldi,
Şimdi yanımda olmayan sevdiklerim.
Kızıl külden çıkan dumanlar,
Ümitsizliğimin gözyaşlarıydı.
Aslında gerçek ölüm, elimde tuttuğum zehir değil,
Dost sandıklarımınla birlikte olmaktı.
Sevdiklerim aklıma geldi,
Şimdi yanımda olmayan sevdiklerim.
Kızıl külden yalnız başına oturan küçük bir kız gördüm.
Narince süzülen gözyaşlarını silen,
Çaresiz ve mutsuz.
Sevdiklerim aklıma geldi,
Şimdi yanımda olmayan sevdiklerim.
Sevgisizliğin içimdeki sızısını dindirmek için,
Yardım istiyordum kızıl külden.
Sonunda anladım ki tek çıkış yolu;
Ne dost sandıklarımın teselli beklemek,
Ne de kızıl külle dost olmak.

4 Ocak 1998 Pazar / İstanbul

Güliz Ardilli

Kraliçenin Aynası

Her şeyin vardır bir bedeli,
Yalnızlık paranın dikenî.
Anlayamaz bunu "hiç işin yok mu? " diyenler,
Yalnızlığın ne olduğunu bilmeyenler.
Seviyorum dediğinde bu gerçek olsun,
Söyleyemesen de gözlerinden okunsun.
Hayal et ama yalanlarla yaşama,
Sahte gülüşlerden uzak dur ağlayacaksan ağla.
Anlamak istiyorsan gerçekten yaşamı,
Sen de tatmalısın yalnızlığı.
Ağladığımda, ayrıldığımda ya da güldüğümde,
Sormayın bana neden diye.
Sahte maske olmadı hiç yüzümde.
Ben böyleyim davranırım içimden geldiğince.
Yalnızlığımı da saklamıyorum,
Bazen hüzünlü, bazen mutlu yalnızlığımla yaşıyorum.

5 Ocak 1999 Salı 1:57 / İstanbul

Güliz Ardilli

Kristalin Düşleri

Mum yakıp gecenin karanlığında hayal ettim seni.
Bana baktığında gözlerindeki ifadeyi,
Gülümseyişindeki gizemi, sesindeki sevgiyi,
Dayanılmaz oldu bu ayrılık çok özledim seni.
Hiç olmazsa bir kere öpseydin beni.
Söyleseydin beni sevdiğini.
Yıldızlara bakıp karanlık zindandan, düşledim seni.
Zannetme ayrıldım sevmediğimden seni.
Artık zehir etme hayatımı düşün bir de beni,
Seni ne kadar çok sevdiğimi.

10 Mayıs 1998 Pazar / İstanbul

Güliz Ardilli

Kulakları Küpeli

Basit görünen Şeyler çok karmaşık,
Karmaşık görünen Şeyler bir o kadar basit.
Dünyada olmak deli işi,
Tüm akıllılara duyurulur.
Her insan ayrı bir dünya.
Benim dünyamda olmak bazen böyle oluyor, deli işi.
Kendi d nyamdayım, kendi odamda, kendi k Őemde, kendi kalemde.
Herkes kendi yalnızlığında boğuluyor,
Kalabalıklar içindeki yalnızlığında.

30 Haziran 2010 05:19 / İstanbul

Güliz Ardilli

Kurbağa ve Prenses

Biz aynı derenin kurbağasıyız.
Hiç durmadan vıraklarız.
Yeşil, sevimli ve ümitli,
Oradan oraya zıplarız.
Prenses prenses! Neredesin? Gel öp beni,
Her gördüğün dereye sor beni.
Sen de prensini aramaktasın belli,
Dolanırsın hem işveli hem cilveli.
Prenses mi prence dönüşecek kurbağayı daha çok arar?
Yoksa kurbağa mı prence dönüşmek için prensesi daha çok bekler?
Bilinmez.
Prenses kaç kurbağayı öpmüştür prence dönüşecek diye?
Ve kurbağa kendisini öpen kaç kişiyi prenses sanmıştır?
Sezilmez.
Çok çetrefilli yollar bunlar,
Her yolun sonunda bir dere var.
Prenses de kurbağa da arar bir yar,
Umarım bulurlar dolaşmadan diyar diyar.
Prence dönüşecek kurbağa vardı da biz mi öpmedik?
Yoksa prenses değil miydik?
Dereler oluyor yavaş yavaş çorak,
Belli olmuyor kim kara kim ak.
Sen içini ferah tut her zaman ol temiz pak.
Nerde tırak orda bırak, vırak vırak...

20 Temmuz 2011 Çarşamba 16:15 / İstanbul

Güliz Ardilli

Kül Kedisi

Sadece beni seven insanlar,
Ve benim sevdiğim insanlar vardı.
Ama hiç sevgilim olmadı.
Canım ağlamak istiyor.
Ağlamak, ağlamak, ağlamak.
Ağlıyorum da zaten,
Ve korkuyorum yarından.
Özlediğim insanlar oldu,
Ve beni özleyenler.
Ama hiç sevgilim olmadı.
Beni üzen insanlar oldu,
Ağlatan, acımasızca plan kuran.
Bana oyun oynayan insanlar oldu,
Beni hiçe sayan, aldırmayan.
Ama hiç sevgilim olmadı.
Bazen bir yabancı gibi hissediyorum,
Kendi hayatıma kendimi.
Ve bir sevgilinin özlediği gibi,
Özlüyorum kendimi.
Bir görünüp bir kayboluyorum.
Tiyatro sahnesinden inip,
Gene karanlığıma bürünüyorum.
Farklı farklı kişilikler ve maskeler,
Işıkların altında yapmacık gülüşler,
Sahte sözler, aldırılmaz bir ben.
Bir ben bilirim kim esas ben.
Çok sıkı dostlarım oldu,
Ve benden nefret eden düşmanlarım.
Ama hiç sevgilim olmadı.
Şimdi yorgunum ama vazgeçmiş değil.
Şimdi yalnızım ama bu hep böyle sürecektir değil.
O benim için yaratılmış olan adam nerde?
Nerde gözyaşlarımı dindirecek olan nerde?
Gözleriyle her şeyi anlatan, her zaman yerinde konuşan,
Uzun boylu, sıcak, kararlı, olgun adam nerde?
Öyle biri var mı? Elbette var.
Bir gün karşılaşacağız,
Ve her şey planlandığı gibi olacak.

16 Mart 2001 Cuma 24:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Labirent

Dört duvar arasında sıkışıp kalmak,
Hiç işlemediğin bir suç için yargılanmak,
İnsanlarla yaşamak,
Güneşi görebilmek, çok zor.
Geceler boyu düşünmek,
Çaresizliği anlamak,
Yalnızlığı seçmek,
Gerçeklerle yüz yüze gelmek,
Acı veriyor insana.
Mutlu olmayı istemek,
Biraz sevgi dilenmek,
İnsanları anlayabilmek,
Çok mu fazla bana?

8 Kasım 1997 16:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Limonum

Senin sesinle uyanmak ne güzeldi.
Minik çörekotu gibi gözlerinle bana bakardın.
Masum, zarif, sevimli duruşunla cıvıldardın.
Oradan oraya zıplardın.
Yumuşacık ve sapsarı tüylerin,
Dokunmaya korkardım incinecek diye narin bedenin.
Şimdi kapandı güzel gözlerin.
Artık hayatta olmasan da Limonum,
Seni hala çok seviyorum.

18 Eylül 2011 Pazar 15:38 / İstanbul

Güliz Ardilli

Mavi Gözlü Kör Adam

İki damla yaş damladı gözlerimden,
Mavi gözlü kör adamı görünce.
Ne kadar da yakışıklıydı.
Kapkaranlıktı dünyası.
Oysa gözleri masmavi.
Belki de gözlerinden bile güzel bir dünyası vardır.
Ona baktım uzun uzun,
Mavi gözlerine.
Ama o beni göremedi.
Belki de hiçbir zaman göremeyecek.
Evliydi Ayhan.
Ellerine bakınca anlaşıyordu.
Bir gümüş yüzük ve bir künne.
Gözleri gibi mavi bir tişört giyyordu.
Belki karısı seçmiştir.
Mavinin nasıl güzel bir renk olduğunu biliyor mu acaba?
Mutlu mu?
İki damla yaş damladı gözlerimden.
Gözlerimi kapattım,
Anlamak için Ayhan'ın dünyasını.
O göremiyordu bu güzel çiçekleri, insanları, ağaçları.
Uzun uzun onu seyrettim.
Ama o beni göremiyor.
Belki hiçbir zaman göremeyecek.
Uzaktan ona el sallayan karısını göremiyor,
Aynada kendisini göremediği gibi.
Umarım senin dünyanda da ağaçlar yeşil, deniz mavidir Ayhan.
Umarım bir gün rengarenk çiçekleri,
Sana hayranlıkla bakan gözleri görebilirsin.

26 Haziran 2005 7:22 / İstanbul

Güliz Ardilli

Mavi Özgürlük

Gece garip bir şarkı söylüyor yağmurla birlikte,
Beni çağırıyor sabaha dek dans etmeye.
Bazen hırçın bazen suskun bir sema,
Tıpkı benim gibi gizemli o da.
Ama o soru sormuyor,
Çünkü ne yapacağını biliyor.
Ö büyük bir sırdaş,
Martıların her sabah "günaydın! " dediği bir arkadaş.
Arada bir kızıyor bana,
Gelmiyorsun diyor bu yana, başını kaldırıp bakmıyorsun diyor bana.
O karanlığı da sabahı da ağırlamasını bilen bir ev sahibi,
Hem cana yakın hem de soğukkanlı biri gibi,
İnsanlar onu da küstürmeseler bari,
O benim en iyi dostlarımdan biri.

23 Eylül 1998 Çarşamba 4:49 / İstanbul

Güliz Ardilli

Mayın Şehri

Şehrin ışıklı görüntüsüne aldanıp karanlık sokaklarında kaybolma.
Altın kadehte sunulan zehiri kanıp da yarar sanma.
Çakalların kurtların karanlıkta ısıldayan gözlerine aldanma.
Her ışık güneş değildir, ısıtmaz, bilesin,
Soğuk karanlıkta dostunu iyi seçmelisin.
Doğru yoldan ayrılma sen,
Aklına mantığına güven.
Bir olmaz bilenle bilmeyen,
Sevenle sevmeyen, düşünenle düşünmeyen.
Yürümekteysen mayın tarlasında,
Olmalsın tehlikenin farkında.
Zararın neresinden dönersen kar da,
Önce farkına varmalısın olduğunun zararda.
Bazen vazgeçmek kaybetmek değil kazanmaktır aslında.

12 Ocak 2012 Perşembe 15:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Melankoli

Gözlerim görmüyor,
Kör oldum.
Kulaklarım duymuyor,
Sağır oldum.
Kalbim çarpmıyor,
Yaşamıyorum.
Şimsiyah bir odadayım,
Ölüyorum.

6 Şubat 2012 Pazartesi 14:38 İstanbul

Güliz Ardilli

Mesaj

Şeytan tüyü var bende,
Gezmeyi severim aklım sende,
Beni bırakıp sakın gitme,
Hayatını yok yere mahvetme.
Dolunayda okyanusun ortasında,
Korkar mıydım acaba?
Sen yanımda olduktan sonra,
Vız gelir bana dünya.
Beni seven benden sonra ilksin,
Sevecen ve eğlenceli birisin.
Gerçek özgürlüğü merak edersin,
Seni severim dost, bilirsin.
Tanıştık seninle internette,
İçmeden sarhoş oldum tek kadehte.
Biraz uykum geldi de,
R yanda beni g r bu gece.

17 Ocak 1999 Pazar 3:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Mor Çiçeğim ve Deniz

Bugün her yer sessiz,
Deniz suskun gök suskun,
Kuşlar cıvıldıyor ama.
Sarmaşığım mor bir çiçek açmış.
Mor bir çiçek karşımda.
Suskun ve serin denize bakıyorum.
Kuşların sesini dinliyorum.
Hafif bir rüzgar esti,
Mor çiçeğim titredi ama eğilmedi.
Denizde belli belirsiz ışıltılar,
Yapraklarını dökmüş ağaçlar,
Bir de yeni yeni çiçek açanlar.
Bazıları yeşil bazıları kuru yapraklar.
Bulutlar güneşi saklamış,
Ancak küçük ışıltılarını denize saçmış.
Birkaç martı geçti şimdi önümden,
Karga, güvercin, saksağan, serçe hep gördüklerimden.
Sığircık en sevdiklerimden.
Dinliyorum ve seyreliyorum sadece,
Bu güzel manzarayı sessiz ve derinden.
Şimdi bir tekne geçmekte,
Kumru sesi eşlik etmekte.
Suda iz bırakan tekne,
Yavaşça limana süzölmekte.
İki kişi indi içinden,
Tekneyse geri döndü sevgilisine.
Bulutlar ilerliyor birbiri ardı sıra,
Denizdeki ışıltılar ise fazlalaşmakta.
Değişiyor her şey zaman geçtikçe,
Değişmemek mümkün mü zaman ilerledikçe?
Birisi koşmakta aşağıdaki caddede,
Belli ki yetişmek istiyor bir yerlere.
Mor çiçeğimin arkasındaki deniz,
Ve esmekte olan serin rüzgar,
Gökyüzü bir de kuş sesleri,
İşte hayatın ta kendisi.

1 Nisan 2011 14:35 / İstanbul

Göliz Ardilli

Mum Işığı

Dışarıda yağmur yağıyor.
Kaktüsüm cam kenarında.
Kırmızı bir mum yanıyor odada.
Dışarıda ise ısıll ısıll bir gece.
Denizi görüyorum buradan,
Işılla dans eden dalgaları.
Ama hiç yıldız yok bu gece.
Benimse mum ışığım var,
Ve oldukça dar zamanım.
Tam istediğim gibi.
Koşturup dururken insan hayatta,
Düşünmüyor kendi dertlerini, kederlerini.
Bazen bir iki damla yaş damlıyor gözünden,
Bazen de sonbahar yaşanıyor gözlerinde.
Olsun benim mum ışığım var.
Kırmızı bir mum odada,
Odamı aydınlatıyor.

23 Ekim 2003 20:15 / İstanbul

Güliz Ardilli

Mutluluğun Bahçesi

Mutluluğun bahçesine davet ediyorum sizi;
Orada mutluluğun resmini yapabilir,
Mutluluğun şarkısını besteleyebilirsiniz.
Burada bir yer var çok yakında,
Kalbinizin ortasında,
Size güzel sözler fısıldayan iç sesinizin yanında.
Mutluluğun çayırlarında dolaşmaya çağırıyorum sizi;
Dolaşmak çimenlerin üzerinde çıplak ayakla,
Ve ıslanmak çiseleyen yağmurla.
Haydi mutluluğun bahçesine gelin!
Yağmurla ıslanmış yemyeşil çimenlerin kokusunu içinize çekin.
Bulutlara bakın, mavi gökyüzündeki bembeyaz bulutlara.
Güzel martılar hayal edin köpük köpük denizin üzerinde uçan.
Dans edin coşkuyla ve içiniz sevinçle dolarak,
Açın kollarınızı kucaklayın sevdiklerinizi ve tüm dünyayı içten inanarak.
Gelin gelin mutluluğun bahçesinde sizinleyim.
Bu güzellikleri birlikte keşfedelim.
Güzel bahçemizde gezeelim.
Bizimle zenginleşsin mutluluğun bahçesi,
Tüm dünya kardeşçe yaşasın silinsin kötülüğün izleri.
Haydi çabuk çabuk acele edin!
Bekletmeyelim bahçemizi,
Ertelemeyelim barış ve huzur dolu günlerimizi.
Mutluluk tohumları ekelim bahçemize,
Yeşersinler, yayılsın sevinçler, sevgiler tüm evrene.
Haydi gelin gelin mutluluğun bahçesine,
Görmek istiyorum burada sizi ve sevdiklerinizi el ele.

28 Haziran 2012 Perşembe 16:42 İstanbul

Güliz Ardilli

Müziğin Ruhu

Martılar özgürce uçuşurken,
Yelkenli dalgalarla boğuşurken,
Köpükler bana gülümserken,
Ben seni düşünüyorum.
Yeni bir yaşama başlamanın sevincini,
Yıldızların güzelliğini,
Karanlığın gizemini,
Senin gözlerinde yaşıyorum.
Belki bir hayal aleminde,
Belki de gerçekte,
Sen ve ben birlikte,
Kuralsız ve özgürce....

28 Haziran 1998 Pazar / İstanbul

Güliz Ardilli

Müzik Kutusu

Kalimba, sansula ya da darbuka,
Müzik güzel olunca, duygu barındırınca,
Dinlenir bir daha ve bir kere daha, defalarca.
Canım sevgilim, bu güzel müzikler senin için gelsin,
Umarım beğenirsin,
Pazar günün çok güzel geçsin.
Kalbimin içindesin.

24 Kasım 2024 00:37 İstanbul

Güliz Ardilli

Neden

Yaşam bu kadar güzelken,
Üzölmek neden?
Ömür bu kadar kısıayken,
Ağlamak neden?
Herkesi yaratan birken,
Bu sevgisizlik neden?
Herkesin birbirine ihtiyacı olduğu sırada,
Bu yalnızlık neden?
Herkes bu kadar bencilken,
Bu duygusallık neden?

İstanbul / 1997

Göliz Ardilli

Nefesim

Nefesim, kalbim, canım sevgilim,
Tutamaz senin yerini hiç kimse:
Ne sessizliğin içinde bir ses,
Ne de dünyanın öbür ucundaki enfes.
Herkes, her şey bir yana,
Sen bir yana,
Tüm sevgin, ilgin, güzel sözlerin,
Hep bana, hep bana,
Şükürler olsun Allah'ıma,
Aşkımız sürsün sonsuza kadar daima.

10 Şubat 2025 Pazartesi İstanbul 21:33

Güliz Ardilli

Nerdesin?

Nerdesin nerdesin?
Benim güzel sevgilim
Gelmeyecek misin?
Özledim özledim
Benim canım sevgilim
Dönmeyecek misin?
Bekledim bekledim
Seni hep istedim
Sevmeyecek misin?
Bilmedin bilmedin
Hep seni düşledim
Görmeyecek misin?
Anladım anladım
Kararsız kalmıştın
Vaz mı geçeceksin?

21.12.2021 22:58 İstanbul

Güliz Ardilli

Neşem

Neşem yerinde, sevgilim benimle.
Aklım da, fikrim de, kalbim de,
Her zamanki gibi sevgilimde.
Yıldız Tilbe, güzel kadın, dolu deli,
Olduğu gibi, neşeli, doğal, samimi,
Seviyorum şarkılarını dinlemeyi,
Dinle sevgilim,
Yayılsın Yıldız'ın neşesi.

02.03.2024 19:32-26.03.2024 18:37 İstanbul

Güliz Ardilli

Nisan'da Ümit

Anladım artık beni sevmiyorsun.
Önce sevmem için yalvarıyorsun,
Sonra yalnız bırakıp gidiyorsun.
Suçum neydi neden beni seçtin?
Madem vazgeçecektin öyleyse neden sevdin?
Seni kabul etmiştim ama hakkını kaybettin.
Sevgim korkuttu mu yoksa seni?
İnanmıştım oysa sevdiğine beni,
Kaçıp gitmek kolay hadi git sen de herkes gibi.
Beni benimle baş başa bırak,
Artık gücüm yok dayanacak.
Ya sev ya da terk et ben değilim oyuncak.
İşte bir kez daha kaybettim,
Sanırım bu benim kaderim.
Olmanı istemiştim her şeyim.
Demek sadece bir oyundu bu,
Bedeli ağır acımasız bir tutku,
Sana her şeyi unutturdu.
Şah ve mat işte yerdeyim.
Mutlu musun, ben de sevdim?
Başın göğre mi erdi, yenildim?
Rol yapmadım ama şimdi zorundayım,
Şaşırttım seni farkındayım.
Ama ben sadece beni oynadım.

21 Nisan 1999 Çarşamba 22:20 / İstanbul

Güliz Ardilli

O Son Yolculuğundayken

O bugün gitti.
Bedeni toprakla buluşacak,
Ruhu da Tanrıyla.
O yok olmadı,
Ama artık aramızda olmayacak.
Bugün ben de Türkiye gibiyim.
Ölümün esrarengiz kollarında dans eden bir ışıksın bu gece,
Ebediyete intikal eden bir pırıltısın gökyüzünde.
Üzüntüler, sevinçler, özlemler şimdi hepsi seninle.
Bir gün herkesin gideceği yere,
Varmışsındır şimdi belki de.
Duyduğumuz üzüntünün nedeni,
Artık yaşıyor olmamandır.
Ama bil ki unutmayacağız seni,
Hiçbir zaman.
Türkiye'nin ne kadar kolay,
Ağlayabileceğini de gösterdin bize,
Bizi hep güldürmüş olsan bile.
Şimdi uğurluyoruz seni,
Son yolculuğuna güle güle.

3 Temmuz 2000 Pazartesi 23:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Odamın Duvarları

Yalnız odamın duvarları anlar beni,
Hıçkırıklara boğulduğumda ya da kahkahalar attığımda.
Yalnız odamın duvarları seyreder beni,
Umutsuzluğa kapılıp bir köşeye oturduğumda ya da dans ettiğimde.
Yalnız odamın duvarları dinler beni,
Çok konuştuğumda ya da gecenin sessizliğinde.
Yalnız odamın duvarları avutur beni,
Sırtımı dayadığımda ya da omzuna yaslandığımda.
Yalnız odamın duvarları bilir ne hissettiğimi,
Özgürlüğümü ya da esaretimi.
Anlıyorum ki tek dostum,
Yalnız odamın duvarları.

İstanbul / 1997 Bir Gece Yarısı

Güliz Ardilli

Oku Ayşe Oku Oku Kitap Oku

Kitaplarınla kavga etme onlar en iyi dostun,
Hangi dostun cevap verir aynı soruya defalarca sorduğun.
Korkma biraz kalınlar diye,
Okuyunca biter, bana bitmeyen bir şey söyle.
Her ihtiyaç duyduğunda yanındalar,
Yeter ki aç kapaklarını, oku, uzansın önünde deryalar.
Dünyalar dolusu bilgi var içlerinde,
Sadece ulaşmayı iste,
Resimli olanları da ayrı bir hazine,
Sanat, bilim, edebiyat el ele.
Kitaplardan oluşan bir ordu,
Kiminin dostu, kimisi için büyük korku,
Belki herkes değil kitap kurdu,
Ama okumak lazım okumak, geliştirmek yurdu.
Düşün ne zaman başladı kitaplarla arkadaşlığın, okuma sevincin?
Nasıl kırk yıllık hatırı varsa bir kahvenin,
Kitapların da emeği var üzerinde senin.
Bir kitap nasıl eseriye bir yazarın, çizerin,
Hayatın da senin eserin, kitaplarla zenginleşsin.
Masalda nasıl varsa neşeli şirin, bilgili şirin,
Kitaplar da çeşit çeşit vardır mutlaka beğendiğin.
Oku oku ki hayatın güzelleşsin,
Kimbilir neler var bilmediğin,
Öğrenmek istemez misin?
Bilgin olursa olur fikrin,
Fikrin neyse odur zikrin.
Bilgin olmadan olursa fikrin,
Belli olmaz nereye gittiğin.
Ne aradığını bilmeyen bulduğunu bilemez, bilirsin,
Oku düşün ki doğru olsun hem fikrin hem yaptığın ettiğin.

25 Ocak 2013 Cuma 24:18 / İstanbul

Güliz Ardilli

Oyun Bitti

Kalbimdeki aşkı gözyaşlarımla yıkadım.
Artık özgür olduğumu anladım.
Mutluluğu yakaladım,
Aklımı tüm yanılgılardan arındırdım.
Hayatımda yeni bir sayfa açtım.
Hemen şimdi yazmaya başladım.
Şu an kuşlardan daha özgürüm.
Bundan sonra hep hürüm.
Sakin sanma usandım sevmekten,
Korkup kaçtım mücadeleden.
Karar verdim beni sevenleri sevmeye,
Sevmeyenleri tek kalemde silmeye.
Geç oldu ama gördüm gerçekleri,
Gerçekten istediklerimi.
Artık üzölmüyorum onun için,
Biliyorum ki her şey benim için.
Kendimi ne kadar çok sevdiğimi anladım.
Kendi benliğimin farkına vardım.
Anladım ki gururum her şeyden önce gelir,
Gerçek aşk benim benliğimdedir.

17 Haziran 1998 Çarşamba 24:52 / İstanbul

Göliz Ardilli

Oyuncak Sandığı

Küçükken bez bir bebeğim vardı Aliş:
Aliş sobada yanmıştı,
Onu sevdiğimi ve geri istediğimi hatırlıyorum.
Gelecek güzel günleri hayal edebilsem de eski günleri özlüyorum:
Sıcacık kırmızı halılı odamızda anneannemin beni uyandırmasını,
Isıtılmış ekmeğin üzerine rama yağı sürmeyi,
Bahçemizde ip atlayıp sek sek oynadığım günleri.
Siyah beyaz sürekli bozulan televizyonumuzda çizgi film izlemeyi,
Lunaparka gidip eğlendiğimiz günleri.
Sınıfta en başarılı olduğum günleri.
İnsanların çirkin yüzünü fark etmeden önce,
Sevmeyi sevinmeyi bildiğim günleri.
Yeni bir tanesini almayı beklediğim cin ali serisini,
Okumayı yazmayı öğrenirken ki heyecanımı,
Akşamları yapılan misafirlikleri,
Geceleri içtiğim ballı ılık sütleri,
Masum küçük bir çocuk olduğum zamanları.
Sadece düşünüp dizimi acıttığımda ağladığım zamanları.
Eski günler güzeldi.
Sevmeyi başaramasam da şu günlerde,
Ağlamayı unutmamışım en azından.

29 Kasım 1998 Pazar 3:17 / İstanbul

Güliz Ardilli

Ölümsüz Aşk

Hayat tatsız tuzsuz, ot gibi,
Kurumuş bir yaprak gibi,
Dalından koparılmış solmak üzere olan bir çiçek gibi,
Sudan çıkarılmış ölmek üzere olan bir balık gibi,
Hayat yavaş yavaş ölmek gibi.
Ölüm yeni başlayan bir hayat.
Gerçekleşmeyecek olan hayaller var,
Hiç dönmeyecek olan bir sevgili.
Batmak üzere olan bir güneş var,
Ateşi küllere karışmamış olan bir aşk,
Kırık bir saksı gibi.
İçinde yere dökülen kurumuş çiçekler.
Gözyaşları var ısıldayan gözlerimin içinde,
Hiç bitmeyecek olan bir sonbahar.
Kurumuş yaprakları savuran soğuk sert bir rüzgar,
Esmekte ruhumun derinliklerinde.
Hüzün var yine gözlerimde, yüreğimde, gerçekleşmeyecek hayallerimde.
Düşler pamuk şeker gibi eriyor yağmurun altında,
Oradan oraya savruluyor paramparça.
Bense küçük bir kayığın içindeyim,
Azgın dalgalarla boğuşan.
Karanlığın içinde yalnız, ürkmüş, ümitsiz.
Biraz önce yanımdan geçen martıya bakıyorum.
Onu mutluluklarıma benzetiyorum.
Yanımdan hızla gelip geçen ardından bakakaldığım,
Mutluluklarıma...
Mutlulukların şerefine içelim,
Hiç gerçekleşmeyecek olan hayallere,
Ne kadar sevildiğini bilmeyen, sevemeyen sevgililere.
Batan güneşin şerefine içelim,
Gündüzün geceye karışmasına,
Bu gece de gözükmeyecek olan, yıldızların şerefine içelim.

29 Kasım 2003 Cumartesi 16:14 / İstanbul

Güliz Ardilli

Ömür Boyu Mutluluk

Sevgilim sevgilim, canım sevgilim,
İyi ki varsın, iyi ki benim sevgilimsin.
Yağmurum, rüzgârım, güneşim,
Umudum, dünyam, kalbim,
Günün çok güzel geçsin.
Beni mutlu ettiğin gibi seni çok mutlu etmek istemişim,
Sayende bulutların üzerindeyim,
En önemlisi kalbinde, kaderindeyim.
Dünyanın en güzel yeri senin yanın, senin kalbin.
Çok seviyorum, çok seviliyorum, mutluluğun bahçesinde seninleyim.
Kalbim sevinçle senin için çarpıyor,
Mutluluğum, sevgim günden güne artıyor.
İyi ki seninim, senin sevgilinim,
Mutlu bir ömür bizi bekliyor.

Tarih: 17 Ocak 2025
Saat: 15:09
Yer: Sevgilimin kalbi.

Güliz Ardilli

Öpücük

Seni çok seviyorum.
Her an seni düşünüyorum.
Elim gitmiyor telefona,
Numaranı da bilmiyorum sonra.
Arkadaşına sorsam mı diyorum.
Uzun uzun düşünüyorum.
Bilsen yanımda olmanı ne çok isterdim.
Yanımda olsaydın sarılıp öperdim.
Ne çok özlediğimi söylerdim.
Aklımdan çıkmıyor senin hayalin,
O büyülü güzel gözlerin.
Seni rüyamda görmek için uyuyorum.
Yollarda belki seni görürüm diye yürüyorum.
Tavırların hayran bıraktı beni sana,
Gülüşün götürdü beni başka diyarlara.
Aklım yerinde değil senin yüzünden,
Turnayı gözünden vurdun gerçekten.

28 Haziran 1998 Pazar 3:48 / İstanbul

Güliz Ardilli

Öyle ya da Böyle

Gelsen de gelmesen de,
Sevsen de sevmesen de,
Vursan öldürsen bile,
Gene de yenilmeyeceğim.
Başım dik alnım açık,
Sana inat kaybetmeyeceğim.
Bazılarına teşekkür edeceğim,
Bazılarına güleceğim.
Olsan da olmasan da güzelim,
Ben hayatıma devam edeceğim.
Belki özleyeceğim,
Belki de çok üzüleceğim.
Ama sevgilim ben hep seni seveceğim.

14 Ocak 2001 Pazar 22:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Öylesine

Yaşadığına kendini mutlu et,
Yoksa gerçekten çekilmez bu eziyet.
Mutlu yaşa mutlu öl,
Baktığında olmasın ardında çöl.
Hayat bazen çekilmez olsa da,
Belki kalbimiz sevgiyle çarparsa,
Üstesinden geliriz unutmak istediklerimizin.
Yaşamımız olur en güzeli düşlerimizin.

1998 / İstanbul

Güliz Ardilli

Özgür Bir Çalışma

Sessizce ilerleyen gemiler,
Hiç sormadan sorun çıkarmadan.
Yaşanmadan anlaşılmayan bir şeyler,
Dinlenmeyen önem verilmeyen kişiler.
Sıcak gözüken buz gibi bir hava,
Baktığın her şeyin anlattığı bir şeyler,
Dinlemek istemediğin önemsemediğin sözler.
Pis kokular saçan bir çöp tenekesi,
İçinde kavga eden kediler,
Asil ve özgür yaratıklar.
Cennetten farkı bu dünyanın,
Şartlarının daha zor olması.
Elde etmek için mücadele etmek,
Ve kazanmak tek başına.
Eğlence, hırs, gerçekler,
Dumanların içinden yükselen bir gök kuşağı,
Seni sinirlendiren birkaç söz,
Uçuşu amaçsız gibi gözüken bir sinek,
Önemsiz gibi gözüken pek çok şey,
Ne kadar da önemli.
Gece sessiz bir sokakta yürürken,
Hissettiğin korku,
Başaramadığında yalnız olduğunu düşünmen,
Onun özelliğinin senin verdiği değer olduğunu öğrenmen,
Kazanmak için öğrenmen gereken birkaç kural,
Bağırıp çağırmak istediğin bir anda,
Gülümsemek,
Yapmak zorunda olduğun şeyler,
Arkanı dönmek istediğin kurallar,
Karşı çıkacak bir şeyler olmadığında,
Kendini boşlukta hissetmek,
Bulmacanın,
Anlamsızlığın içinde dolaşan anlamlı parçaları.
İstedğin parçayı istediğin yere koyarsan,
Baktıklarında özgür bir çalışma ama koca bir hiç görürler.
Sınırlandırılmış bir özgürlüğe sahipsin.
Çünkü hangi bulmacayı çözmek istediğine sen karar vermedin.
Bana sorarsan,
Çözmeye çalıştığım bulmacayı seviyorum.

12 Aralık 1999 16:05 / İstanbul

Güliz Ardilli

Özgür Savaşçı

Yalnız olduğunu kabul edersen,
Yalnız olduğunu hissettirdiklerinde,
Daha az acı çekersin bence.
Ümidini bağlarsan yok yere,
Yaşadığında anlarsın söylemedi deme.
Kır artık zincirleri,
Boyun eğme hiç kimseye.
Gerçekleri bil ama sen söyleme.
İstiyorsan ve eminsen kararından,
Döndüremez kimse seni yolundan.
Sen bir savaşçısın unutma bunu,
Kazanmak için doğdun yok başka yolu.
Şenin en iyi dostun yine sensin,
İstesen de ihanet edemezsin.
Özgürlükle farklı birbirinden yalnızlık,
Bir gerçek de ayrılık.
Yalnız olmadığında eğer özgürsen,
Ve her zaman yalnız olduğunu bilersen,
Benim gibi birisin özgür ve gerçekleri bilen.

29 Aralık 1998 Salı 2:14 / İstanbul

Güliz Ardilli

Paydos

Hayatımda yok ne bir dost ne de bir yoldaş,
Odamın duvarları vefalı bir sırdaş,
Aşka paydos dedim ben arkadaş.
Ama seviyorum bağımsız hareket etmeyi,
Dilediğimce gezip eğlenmeyi,
İşte ben de böyleyim arkadaş.
Düşmezsın eğer tuzağı görürsen,
Kısılmazsın eğer kapanın yerini bilersen,
Yaşatmazlar yalnız olduğunu bilmezsen arkadaş.
Zorluklarla tek başına et mücadele,
Almadan vermezler yardım istesen de,
Yalnızlık paylaştığımız tek şey arkadaş.
Umutlarını da kimseye söyleme,
Onu da elinden alıverirler gizlice,
Yalnız olduğunu bil ve hiçbir şeyi hissettirme arkadaş.
Yalnızlığı savunacak yok başka tezim,
Yalnızım çünkü bu bir seçim,
Ve seçim her şeydir arkadaş.

22 Eylül 1998 Salı 18:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Penceremden Geçenler

Güneşin bulutları pembeye boyamasını seviyorum.
Denizin renkten renge girmesini,
Ağaçların sevinçli kıpırdanışını ve
Kuşların cıvıltısını.
Uzaklarda yanan minik minik ışıkları seviyorum.
Şehrin ışıklarını, gecenin pırıltılarını,
Bulutların şekilden şekile girmelerini,
Rüzgarın hafif hafif tatlı tatlı esmesini seviyorum.
Üşütmeden serinletmesini,
Yaşadığımı hissettirmesini.
Küçük balıkçı teknelerinin sıra sıra dizilişlerini seviyorum.
Yavaşça limana yanaşmalarını,
Çıkarttıkları motor seslerini.
Bu manzarayı seyretmeyi seviyorum.
Denizin önündeki yeşil ağaçları,
Her yönden geçen uçakları,
Yük taşıyan gemileri.
Güzel evimin güzel pencereleri,
İzlemeye doyamıyorum bu şaheseri.

28 Eylül 2011 Çarşamba 19:08 / İstanbul

Güliz Ardilli

Perspektif

Karşımdaki manzara masal gibi;
Sakin durgun mavi bir deniz,
Denizin önünde yemyeşil ağaclar,
Yeşilin her tonu aşkla dans ediyor.
Bembeyaz bulutlar gökyüzünde ilerlerken,
Açık mavi gökyüzü yer yer gözüküyor.
Uzaklarda rengarenk bir gökkuşığı,
Ufuk çizgisinde gülümsüyor.
İki aşık saksağan uçarken,
Esen rüzgar şarkı söylüyor.
İçimdeki masal devam ediyor.

30 Eylül 2011 Cuma 17:59 / İstanbul

Güliz Ardilli

Renkler

Sümbülüm çok hoş kokmakta,
Boyadığım taşlar yanı başımda.
Bugün yeni tohumlar ektim,
Sümbül, nergis, selluka.
Yapmak istediğim o kadar çok şey var ki,
Karar vermekte zorlanıyorum.
Güzel olan her şeyi seviyorum:
Renkleri, kedileri, çiçekleri,
Lezzetli yemekleri, doyasıya gezmeyi,
Kırlardaki çimenleri, masmavi denizi,
Sımsıcak güneşi, pencereme konan serçeyi.
Hepsinin temeli sevgi.
Bunu görebilmek önemli.
Bilmek, hissetmek, sevmek gerek,
Önce kendini sonra evreni.

3 Ocak 2011 23:16 / İstanbul

Güliz Ardilli

Renkli Boyalar

Gümüş flütün sesi,
Şarez'in gözyaşını elmasa çevirdi.
Okyanusun kalbi,
Ayıramadı onları yeryüzündeki hiçbir şey gibi.
El sallardı gökyüzüne her öğlen vakti,
Bilirdi teleskopu yıldızlardan ona çevirdiğini.
Severdi yemek yaparken şarkı söylemeyi,
Hediye ederdi her gün inci kolyeyi.
Büyük bir ressamdı belki,
Ama uçup gitti ilham perisi.
Her şey çok güzel olacak demişti,
Alevlerin arasındaki paralarıyla küllendi düşleri.

23 Aralık 1998 2:51 / İstanbul

Güliz Ardilli

Ritmin Özü

Dans etmek mi nasıl?
Güzel bir pistte,
Ya da caddede,
Belki de yıldızların önünde,
Bir gecede.
Şarkı söylemek çılgınca bağlamak,
Gecenin üçünde,
Ya da denizin üstünde,
Belki de gökkuşağının bittiği yerde,
Harika bir gülüşle.
Sokaklara çıkıp koşmak,
Çiçekler el ele gezerken,
Ya da ay bana fısıldarken,
Belki de çok mutluyken,
Sınırsız öpüşlere doğru.
Bir gün ölmek....
Yatağımda uyurken,
Ya da bir yosmaya bakarken,
Belki de seni hayal ederken,
Uçarım özgürce göklere.

28 Haziran 1998 Pazar / İstanbul

Güliz Ardilli

Rüya Apartmanı

Hiçbir şeyi yapmak zorunda olmayacağıma dair söz verdim başından.
Hayat ne garip,
Güzel bir müzik bile,
Çok dinlenince sıradanlaşabiliyor.
Ö mu beni bulacak yoksa ben mi onu?
Yine de her şey için teşekkürler.
Unutmayacağım hiç o yeşil gözlerini,
Ve ayartıcı sesini.
Virane bir apartmanın,
En güzel katında yaşadım görmek istediklerimle.
Ama karşıda boğaz vardı.
Çıkmak istesem de kapıdan başaramamıştım.
Apartmanın yaşayan bir ölü gibi olduğunun farkında değildim.
Ben kendi katımdaydım güzel, temiz, manzaralı, beyaz kapılı katta.
Eğer bilseydim sefil insanların yaşadığını,
Ve yıkılmak üzere olduğunu,
Görebilir miydim kendi katımı en güzel?
Sadece benim bulduğum kat en üstteki güzeldi.
Sadece benimki.
Ama bugün aşağıdaki katların durumunu gördüm,
Bulduğum yeri de.

8 Eylül 2000 Cuma 14:29 / İstanbul

Güliz Ardilli

Sadece

Nasıl bir yerde?
Korkulardan uzakta,
Hakimiyet sadece sende,
Özgür dudaklar söylerken,
Durmadan çılgınca bağırırken,
Uçmak isterdim o yere.
Sadece iste.
Denizlerin dibine,
Ya da bulutların üstüne,
Gidelim özgürce.
Belki de sakın, sessiz bir yere.
Yakamozun başladığı yerde,
Sadece seninle....

28 Haziran 1998 Pazar 21:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Sadece Sen

Çelişki yok, aşk var,
Hoşça kal yok, hoş geldin var.
Sadece sana sonsuza kadar.

06.08.2022 02:51 İstanbul

Güliz Ardilli

Saklambaç

Zaman yetmiyor isteklerimi gerçekleştirmeye,
Bazense çok uzun geliyor, hiç sonu yokmuş gibi.
Kafam karmakarışık,
Dilimi kimse kapmadı ama yine de konuşamıyorum.
Aslında çok konuşuyorum, ama bir tek o duymuyor.
Duysa kaç yazar ki,
Hiçbir zaman diğerleri gibi olamayacağız.
Belki de böylesi en doğrudur.
Kime göre doğru aya, yıldıza, sana, bana, diğerlerine?
Hissetmek istediğim şey bu mu?
Ne hissediyorum?
Bir an dünyalar benim oluyor ardından dünya başıma göçüyor.
O ne hissediyor?
Oyun biterse biz de biteriz ben de.
Sorsan da gerçekleri öğrenemezsin,
Ben gerçekleri zaten sevmiyorum.
Hep böyle mi sürecektir?
Gerçeklerle ne zaman barışacağız?
Bir an görünüp bir an kayboluyor,
Saklambaç oynuyoruz.
Sanırım kayboldum, yerimi bir tek sen biliyorsun.
Her şeyi söylemek istiyorum, bir o kadar da gizlemek.
Oyunu isteklerimiz yönlendiriyor,
Ama onların önünde çelik duvarlar var.
İşte oyun bu yüzden karmaşık.
Keşke duyabilseydin beni,
Saçlarıma dokunabilseydin.
Tüm cevapları bilseydim, soru sormak istemezdim.
Bu oyun karmaşık olduğu için oynuyorum,
Bu oyunu seviyorum.
Keşke sen de beni sevseydin.

17 Mayıs 1999 Pazartesi 23:48 / İstanbul

Güliz Ardilli

Salıncak

Yaşayan bir ölüyüm sanki,
Bu kadar üzülecek ne var ki?
Her şey yolunda gibi.
Güçlü olmak zorundayım.
Hükmeden ben olmalıyım.
Hayatımı düzene sokmalıyım.
Onu çok özlüyorum,
Eskisi gibi düşünüyorum,
Ama uygun olmadığımızı biliyorum,
Geçmişini hatırlamak istemiyorum.

1998 / İstanbul

Güliz Ardilli

Satılmış Yürekler

Bıktım usandım ödemekten,
Para için ölenleri görmekten.
Bitmez tükenmez bu para sevdası,
Gibi her derdin devası.
Para verin, para verin, para verin
Bu da yetmez daha verin.
Hani sevgi nerede saygı?
Artık para olmuş dünyaları.
Paran varsa mühim değil gerisi,
Olmasan da yok senden iyisi.
Para verin, para verin, para verin
Bu da yetmez daha verin.
Parasız olmuyor saadet,
Bu durumdan oldum eder nefret.
Para satın almış yürekleri,
Üstü kalsın denmiş yok etmiş sevgiyi.
Para verin, para verin, para verin
Bu da yetmez daha verin.
Öderiz her seferinde bedelini,
Mutlu etmez aldıklarımız hala bizi.
Hep daha fazlasını isteriz,
Bir bakmışız ki paranın esiriyiz.
Para verin, para verin, para verin
Bu da yetmez daha verin.
Satın alamayacağını gösterelim ona,
Bazı şeylere paha biçilemez parayla.
İzin vermeyelim benliğimizi çalmasına,
Bizim olan tek şeyi almasına.

12 Ekim 1998 Pazartesi 23:31 / İstanbul

Güliz Ardilli

Satranç

Hayat bir satranç oyunu gibi.
Sen şahsın, veziri, kaleyi, fili ve atı iyi seçmelisin.
Hep hesaplıca ve bir sonraki adımı görerek hareket etmelisin.
Seni bir piyon gibi görmelerine izin vermemelisin.
Kazanmak zekice oynayarak,
Ve kazanmanın tadını çıkarmak,
Şah ve mat derken,
Onun gözlerinde kaybetmenin verdiği hüznü görmek,
Kazanmak ve kaybetmek...
Oyunun kurallarını iyi bilmek gerek.
Her zaman düşünerek hareket etmek,
Uzun uzun düşünerek akıllıca karar vermek gerek.
Oyun bundan ibaret.

10 Mart 2001 / İstanbul

Güliz Ardilli

Seçim

Karanlık bir anlaşılmazlığın ortasındayım,
Ürkütücü bir sessizliğin içinde.
Özgür gibi gözüken ama hiçbir zaman öyle olmayan,
Yalnız gibi gözüken hayatımın içinde.
Bu ne biçim yalnızlık ki kendi başıma karar veremiyorum.
Bu ne biçim sahiplenme ki ihtiyacım olduğunda yapayalnız kalıveriyorum.
Yalnızsam gerçekten yalnız bırakın beni.
Eğer yalnız değilsem sürekli yanımda olun.
Sonu olmayan bir labirentin ortasındayım.
Karanlık bir zindanın unutulmuş köşesinde.
Bakıp da hiçbir zaman görülemeyen bir yerde.
Altın bir madalyonun arka yüzünde.
Oturup düşünüyorum sadece,
Arasam da bulamayacağım bir sorunun cevabını.
Karanlık aslında güzeldir,
Ama kendin kapatmışsan ışıkları.

13 Eylül 1998 Pazar 22:26 / İstanbul

Güliz Ardilli

Sen

Güneşin doğuşu insanı heyecanlandırıyordu,
Havanın kokusu bir huzur veriyordu,
Sabahın neşesi herkesi etkiliyordu,
Ama tek eksik sen yoktun.
Denizin kokusu anıları tazeliyordu,
Güneşin güzelliği herkesi büyölüyordu,
Sımsıcak kumlar, insanı ısıtıyordu,
Ama tek eksik sen yoktun.
Rüzgarın sesi bir melodi gibi geliyordu,
Yıldızlar ayı kışkandıracak kadar çok parlıyordu,
Gecenin sessizliği düşündürüyordu,
Ama tek eksik sen yoktun.

İstanbul / 1997

Güliz Ardilli

Sen Benimsin Ben de Senin

Güneş sadece sevdiği için parlar,
Deniz sadece sevdiğini sarmalar,
Bulutlar, yağmur olup sevgilisinin kalbine akar,
Rüzgar aşkını sadece sevgilisine sunar,
Tüm güzel sözleri sadece sevgilisi için sıralar,
Böylece herkes anlar.
Sevgi sevgilinin kalbinden taşar,
Yalnızca sevgilisinin kalbine akar.
Sevgilisi de mutlu mesut yaşar,
Kahkahalar atar.
Kim sevgilisiyle olunca mutlu olmaz ki?
Yanında olmadığına bile anıp, onu yaşamaz ki?
Sevgililer birbirleri için yaşarlar.
Allah nasip ederse kavuşup, mutluluğu tadarlar.
Kötü niyetliler de kıskançlıktan çatlarlar.
Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş,
Sevgilime yan gözle bakan olursa,
Göze göz, dişe diş.

04.11.2023 23:28 İstanbul

Güliz Ardilli

Sen Var Ya Sen

Sen sadece özlediğim sevgilim değilsin,
Sen benim yaşam sevincimsin.
Sen sadece elâ gözlerine bakmaya doyamadığım sevgilim değilsin,
Sen benim hayat kaynağımsın.
Sen sadece sevdiğim adam değilsin,
Sen benim yüreğimdeki atışsın,
Canımsın.
Sen sadece aramasını beklediğim özel kişi değilsin,
Sen benim hazinemsin.
Sen sadece hiç aklımdan çıkarmadığım düşünüm değilsin,
Sen benim gerçeğimsin.
Sen sadece beni mutlu eden bir amaç değilsin,
Sen benim her şeyimsin.

22.02.2002 23:23 / İstanbul

Güliz Ardilli

Sen ve Ben

Merhaba nasılsın?

Bakalım hatırlayacak mısın beni?

Ben, ben senin kedin olsaydım beni her gün severdin diyen kızım.

Ben seni yağmur altında bir buçuk saat bekleyen kızım.

Ben, Fransız Konsolosluğu'nun önünde tanıştığın kızım.

Ben seni hala deliler gibi seven kızım.

Hatırladın mı beni?

Ya sen?

Sen hala ela gözleri kalbimi delip geçen adam mısın?

Sıcacık sesiyle içimi ısıtan,

Gülüşüyle içimde fırtınalar koparan adam mısın?

Sen hala sevmekten hiç vazgeçmediğim adam mısın?

Sen hala ben misin?

Ben hala senim.

Ben hala seninim.

9 Haziran 2004 18:30 / İstanbul

Güliz Ardilli

Senle Ben

Senle ben dolaşsak kırlarda
Uzansak çayırlara
Birlikte baksak uçan kuşlara
Senle ben hayaller kursak
Senle ben buluşsak rüyalarda
Sarılsak masallara
Birlikte baksak kayan yıldız
Senle ben hayaller kursak
Senle ben konuşsak kuytularda
Dokunsak bulutlara
Birlikte baksak yağın yağmura
Senle ben hayaller kursak
Senle ben atlasak rüzgarlara
Ulaşsak diyarlara
Birlikte karışsak akan zamana
Senle ben hayaller kursak
Senle ben yazılsak destanlara
Taşınsak sonsuzluğa
Birlikte koşsak mutluluğa
Senle ben bir hayat kursak.
Senle ben,
Senle ben,
Senle ben.

2-3 Ekim 2014 Çarşamba/Perşembe
İzmir/Dikili

Güliz Ardilli

Seramik Sanatı

Ne fikirler var aklımda,
Renklerin ve seramiğin büyölü dünyasında,
Hayat bulacak ateş, hava, toprak ve suyla.
Çıkabilirsin büyölü bir evrende yolculuğa,
Resim ve heykeli birleştiren seramik sanatıyla.
Huzur bulur ruhun çamura dokunduğunda,
Hayallerin şekillenir, muhteşem bir yolla,
İstersen çeşit çeşit sırlar hazırla,
Şekillendir, kurut, pişir toprağı ve de sırla,
Her daim sabırla, umutla, ruhla,
Renkler dans etsin ellerinde gururla,
Eğlen, huzur bul, rahatla.
Ne istersen yaparsın, hayal gücünün sınırsızlığında,
Mutluluk yaşanır böyle, doruklarda.
İş dediğın böyle olur oyun gibi, eğlenceli,
Hep keyifli,
Hep zevkli,
Hem dinlendirici,
Hem büyüleyici.
Neşen yerine gelir yaptığında,
Bırakmak istemezsin bir daha,
Yaratıcılığını koyarsın ortaya,
İçindeki güzellikler buluşur dünyayla.
Koşa koşu gidersin işinin başına,
Çalışırsın su içen gibi kana kana,
Yaşarsın hayallerini ve hayatını doya doya,
Hayaller ve hayatlar kavuşur,
Huzurla, tutkuyla, aşkla.

16.04.2024 18:42 İstanbul

Güliz Ardilli

Serenat

Yağmurum, rüzgarım, fırtınam, dünyam,
Umudum, son durağım, son noktam,
Ateşim, güneşim, kalbim,
Benim canım, canım sevgilim,
Bu güzel şarkı sana gelsin,
Hep gülsün yüzün, güzel gözlerin.
Sarsın içini bir sevinç dalgası,
Sen hep mutlu ol hayatımın anlamı.

30 Ekim 2024 Çarşamba 17:42 İstanbul

Güliz Ardilli

Sert Bir Kahve

Aslında en başında veda etmiştin.
Bana elveda demiştin.
Bırakmalıydım peşini,
Zannetmiştim beni sevdiğini.
Etrafımdakiler haklıydı.
Her şey bir aldatmacaydı.
Ama uçuyordum gökyüzünde,
Başım dağlara çarpmadan önce.
Sevgim her şeyi gölgeledi,
Gerçekleri görmemi engelledi.
Derdim ki önemli olan sevmeyi sevmektir.
Anladım ki üzülmek sevmenin külfetidir.

17 Haziran 1998 Çarşamba 1:26 / İstanbul

Güliz Ardilli

Sessizliğin İçinden Bir Ses

Sessizliğin sesini dinle.
Beni gözlerinle büyüle.
Kendinden bahset biraz bana,
İhtiyacın var sır vermez bir dosta.
Sessizlik, karanlık ya da aynalar,
Belki anlatamaz sana sevgiyi,
Yine de terk edip gitmez seni.
Mutlu olmayı bildikten sonra,
Zindan bile gelir şaka.
Eğer üzölmek istersen,
Mutlaka bulursun bir neden.
Anlamak istersen beni,
Dinle sessizliğin sesini.
Farklı bir dünya getirdi seni,
Sakin yalnız bırakma beni.
Uzaklardaki yakın dostumsun,
Özledim seni biliyor musun?
Sezebiliyorum ruh halini,
Sen de merak ediyorsun beni.
Sıcakkanlı ve sevecen birisin,
Sesin etkileyici benim gibisin.
Bir de görebilsem gözlerini,
Duyardın sessizliğin sesini.

17 Ocak 1999 Pazar 2:05 / İstanbul

Göliz Ardilli

Sessizlikten Önceki Fırtına

Hedeflerin bana çok uzak olduğu bir noktadayım.
Dünse kustum içimdeki tüm nefreti.
Kayan bir yıldız beni neşelendirmişti,
Ama bir kelebeğin ömrü kadar sürmedi.
Yarım kalan bir hikaye, geride kalan bir yangın daha.
Herkesle düşman olarak başladım hayata,
Borçlu değilim dostlarımı başkalarına.
Her şeyden nefret etmek yalnız olmaktan da öte.
Nefret etmek kendinden bile, sığamamak yerlere göklere.
Ne özlemek, ne istemek, ne de sevmek,
Hayatında kayıp bir sayfa gibi.
Benliğimi saran bu garip duygu,
Esir almak üzere beni.
Oysa ben güçlü bir savaşçıyım.
Tüm dünyaya karşı dururken,
Yenik düşemem kendime.
Kalıplara sığmak istemediğim doğru.
Onların kalıplarına.
Benim doğrularım onlarınkilerden farklı.
Doğrularımı kabul ettirdiğim gün,
Kazanacağım bu savaşı.

16 Ağustos 1999 21:03 / Dikili - İzmir

Güliz Ardilli

Sevgimin Yazabildiğim Kısmı

Seni çok seviyorum.
Seni çok seviyorum.
Seni çok çok ama çok seviyorum.
Seni seviyorum seni herkesten çok seviyorum.
Seni kimsenin sevemeyeceği kadar çok seviyorum.
Seni en çok seven benim.
Seni senin beni sevdiğinden daha çok seviyorum.
Seni kimsenin tahmin edemeyeceği kadar çok seviyorum.
Seni seviyorum dediğim ilk kişisin.
Seni seviyorum demek istediğim en özel kişisin.
Seni seni seviyorum demekle anlatamayacağım kadar çok seviyorum.
Seni ne kadar çok sevdiğimi fark ettim.
Ben seni seviyorum.
Artık ben de seni seviyorum ama herkes gibi değil,
Herkesten daha çok.

8 Nisan 1999 Perşembe 23:20 / İstanbul

Güliz Ardilli

Sevilene

Sen bir yabancı değilsin.
Hangi yabancı her an yanımda kalabilir?
Hangi yabancı her an aklımda olabilir?
Bir yabancı ki:
Gözleri gözlerimin önünden gitmiyor.
Bir yabancı ki:
Sözleri gözleri gibi içime işliyor.
Ne söylesem, ne söylesem de fayda etmiyor.
İçimdeki bu yabancı öyle uzakta ki,
Bir yanımda hep onun yanında olmak istiyor.
Uzaktayken bu kadar yakın,
Geçmişteyken şimdi bugün.
Bir yabancı ki:
Her an ruhumda,
Her an her an aklımda.
Uyuduğumda ya da uyandığımda,
Sanki hep yanı başımda.
Sen bir yabancı değilsin.
Gökyüzü ve deniz birbirine ne kadar yabancı olabilir?
Toprak ve su birbirinden ne kadar ayrı kalabilir?
Deniz ki gökyüzünün rengini alır,
Bazen dalgalanır bazen suskunlaşır.
Aydınlık ya da karanlık gökyüzü,
Denizle hep sarmaş dolaştır.
Toprak su olmadan yeşerebilir mi?
Çiçekler açtırmadan sevinebilir mi?
Durgun ya da çağlayan su,
Topraksız hayat olabilir mi?

29 Haziran 2009 Pazartesi 1:15 / İstanbul

Güliz Ardilli

Sonbahar

Ne güzel bir gün bu böyle,
Dans ediyorum sofrayı toplarken.
Kulağım Mazhar Alanson'da.
Pazara çıktım çok eğlendim,
Alışveriş ettim dünyaları aldım geldim.
Odaya girince kedim miyav dedi,
Yatağımın üzerine uzanmış.
Dışarıda yağmur yağıyor.
Merhaba sonbahar!
Uzaklarda bir gemi görüyorum.
O da dinginliğe yol almış.
Rüzgarın sesini duyuyorum.
Yapraklar kıpırdıyor.
Dışarıda yağmur yağıyor.
Hoş geldin sonbahar!
Bulutlar ilerliyor,
Rüzgarın götürdüğü yere.
Biraz hüzünlüyüm ama yine de mutlu.
Sarı bir balkon var ilerde.
Tıpkı sonbahardaki yapraklar gibi.
Ve işte bir gemi daha.
Sonra bisikletli bir çocuk,
Yerler ıslak.
Gülümsüyorum işte yeniden.
Çünkü sonbahar geldi.
Sen nasılsın hiç benim olmayan sevgilim?
Şimdi yalnızım ve özgür.
Ve bunun tadını çıkarıyorum.
Tadını çıkarıyorum yaşamın, yaşamının.

14 Eylül 2002 Cumartesi 17:19 / İstanbul

Güliz Ardilli

Sonsuza Kadar

Mutluyum, seviyorum, seviliyorum.
İyi ki varsın canım sevgilim,
Günümü, gecemi güzelleştirenim,
Yüzümü güldürenim,
Gönlümü fethedenim,
Hep iyi ol, hep mutlu ol, hep yüzün gülsün.
Ateşim, güneşim, kalbim,
Aşkımız sonsuza kadar sürsün.

01.05.2024 Çarşamba İstanbul 19:24

Güliz Ardilli

Sümbül

Eflatun içimdeki saklı renk.
Narin, çekici bir ışıltının simgesi,
Tüllerin içinde dans eden bir kadının gözleri,
Gizemli doğayla yeni tanışan bir çiçeğin gülümseyişi,
Buzun üstünde süzülen bir meleğin esintisi,
Şımsıcak bir öpüşün ardındaki sır perdesi,
Özgürce uçan bir kelebeğin neşesi,
Eflatun saklı renk içimdeki.
Siyah atlı bir şövalyenin gözdesi,
Sessiz büyülü mercanın sözleri,
Dalgaların hep adından bahsettiği,
Çimenlerin hayranlıkla izlediği,
Ayın gizlice dans etmek istediği,
Hislerin farklı bir ifadesi,
Eflatun saklı renk içimdeki.

28 Ocak 1999 Perşembe 21:30 / İstanbul

Güliz Ardilli

Şşşt Sus

Şşşt sus ve dinle.
Gecenin sessizliğini,
Neşeli günün bitişini,
Rüzgarın fısıltısını.
Şşşt sus ve gözle.
Ayın muhteşem güzelliğini,
Yeni bir başlangıca giden bitişi,
Gözyaşlarındaki gizemi.
Şşşt sus ve bekle.
Muhteşem bir günün başlangıcını,
Umutlu bir yarını,
Doğacak olan güneşi.
Şşşt sus ve hisset.
Yalnızlığın güzelliğini,
Yağmur damlalarının mutluluğunu,
Düşüncelerin derinliğini.

6 Nisan 1997 Pazar / İstanbul

Güliz Ardilli

Tarık

Bazen hayatla barışık,
Her şeye alışık,
Bazen de karmakarışık.
Bazen yollar açık,
Her yere uzanık,
Bazen de çapraşık.
Bazen olabilirsiniz şımarık,
Hayat sana güzel, sana aşık,
Bazen de her şey bulanık.
Bazen olabilirsiniz dağınık,
Yığılmış bir sürü bulaşık,
Ocaktaki yemeğinse yanık.
Bazen olabilir kaşların çatık,
Ya da bir kaşın havaya kalkık,
Belki dolanmıştır zehirli bir sarmaşık.
Bazen gözler uyanık,
Kulaklar tanık,
Bazen de umurunda değil dünya,
Olsa da her şey yıkık.
Anlıyorum seni,
Olsan da karmaşık, alışık, bezmiş ya da kırık,
Zaman zaman Karadeniz'de gemilerin batık.
Olsa da içinde kaybolduğun gece karanlık,
Umudunu yitirme,
Sabah olacak, olacak yine her yer aydınlık.

14 Ocak 2013 Pazartesi 15:12 İstanbul

Güliz Ardilli

Tekir ve Ben

Sevgili kedim,
Seni en son sevdiğimden beri,
Ne kadar da çok şey değişti.
Uyanmak istemediğim bir rüyanın içindeydim,
Toz pembe bulutların üstünde.
Şimdiyse rüya olmasını dilediğim,
Bir uyanıklığın içindeyim.
Seni benden daha çok seviyorlar biliyor musun?
Ama ben yine de seni seviyorum,
Senin beni çok sevdiğin gibi.
Ağlamana dayanamıyorum biliyor musun?
Kendim ağlıyor olsam da,
Kedim ağlamasın istiyorum.

Ekim Sonu 2003 / İstanbul

Güliz Ardilli

Temenni

Canım sevgilim,
En güzel hafta sonu olsun seninki,
Akdeniz rüzgarı gibi,
Tatlı bir esinti,
Taşısın sana sevgi sözcüklerimi.
Sana divaneyim hem deli,
Çok seviyorum seni,
İspanyol gitarının telleri,
Hep beni sev hep beni.

9 Kasım 2024 Cumartesi 08:51
İstanbul

Güliz Ardilli

Tıngır Mıngır

Sessiz ıgılığını duyuyorum düşncelerimin,
Artık sende yanımda yoksun bir tanem.
Hiçbir şey hissetmemek ve istememek,
Daha da zormuş isteyip de elde edememekten.
Bu boşluk öyle büyük ki,
Yutabilir hepimizi birden.
Bir an ne için savaştığını unutmak,
Hayatın seni terk etmesi gibi.
Son anda kendine geliyorsun,
Tüm gücünle başlıyorsun, eskisinden farklı gibi.
Kilitledim kalbimi kötü mü ettim sanki?
Sevgisiz de yaşanmıyor be arkadaş!
Gözyaşlarım dindi gibi ama,
Tek fark artık sadece onları görememen.
Belki de iyi oldu,
Özgürlük sence bu mu?
Yoksa bu dipsiz bir kuyu mu?
Dünyayı sel basmış,
Ördeğın umuru mu?

29 Kasım 1998 Pazar 2:41 / İstanbul

Göliz Ardilli

Tinenon

Bu garip esinti başladı uzaklardan süzölmeye,
Gece şimdi başlıyor güzelliğini sergilemeye,
Saatin tik takları dans ediyor İspanyol müziğıyle.
Gitarın sesi oldukça büyüleyici,
Fısıldıyor gibi kalbinin derinliklerindeki,
Bazen hüzünlü bazen neşeli bir melodi.
Sihirli sözcükler yükselirken gökyüzüne,
Alkışlar karışıyor sessizliğin gizemine,
Her yeni ses bir şeyler daha katıyor etkileyiciliğine.
Efsanevi adamlar taşıyor bize yüreklerindeki sevgiyi,
Bu tarifi zor olan bir his gibi,
Onları dinleyip de büyülenen biri,
Anlatmaya çalışıyor size hissettiklerini.

2 Ekim 1998 Cuma 2:30-12:42 / İstanbul

Göliz Ardilli

Tutsak

Canımın ta... içisin,
Her şeyden daha değerlisin,
Mazide bırakamadığım en özel kişisin,
Benim için gerçekten çok özelsin,
Mükemmelim, güzelim, sevgilimsin,
Düşümdeki tek gerçeğimsin,
Vazgeçemediğim çok sevdiğimsin,
Söyleyemesem de sen sadece benimsin,
Kahverengi gözlerimin esirisin.

12 Temmuz 1998 Pazar / Dikili - İzmir

Güliz Ardilli

Ümit Yolcuları

Ümit hangi limandasın?
Bir limandan demir aldın elbet,
Yolcuların kürek mahkumu müebbet,
Dalgalara yenik düşme dolmasın içimiz kasvet,
Ya da çökmesin seni beklerken rehavet.
Şimdi hangi limana gitmektesin?
Kimleri peşinden sürüklemektesin?
Önce duyulsun güzel sesin,
Sonra görünür sevindirirsin.
Ümit denizin ortasında bir gemi,
Bekler onu limanda kimileri,
Yalnız, sessiz, düşünceli,
Giderek bir ileri bir geri.
Kimileri ümit edebilmeyi ümit eder,
Kimileri için kalkmıştır gemi sarmıştır içlerini bir keder,
Boşver etme kendini heder,
Kalktıysa ümit bu limandan, bir gün mutlaka geri döner.

23 Ocak 2013 Çarşamba 24:27 / İstanbul

Güliz Ardilli

Var

Dağlarda, ormanlarda, kumsallarda, ait olduğum yerde,
Handpan çalasım var.
Yağmur damlası olup gökten yağasım var.
Yıldızlara uzanıp dokunasım var.
Güneş yanar, aşk yakar, su akar,
Kuşlar kanatlanıp uçar,
İçimde düşlerimi gerçekleştirme isteği var.

12.02.2019 15:14
İstanbul

Güliz Ardilli

Ya Zafer Ya Zafer!

Yırtacaksın dağları,
Enginleri aşacaksın.
Fırtınalara kafa tutacaksın.
Göklerde uçacaksın korkusuzca.
Yeri göğü inleteceksin adımlarınla,
Yumruğunu yurmayı bileceksin masaya.
Çıkarıp yüreğini,
Koyacaksın ortaya.
İşte hayatı böyle,
Hissederek yaşayacaksın,
Başından sonuna.
Soğuğu da hissedeceksin iliklerine kadar,
Güneşin sıcaklığını da.
Aşk kanatlandırıp uçuracak da seni,
Ateşiyle yakıp kavuracak da.
Çıktıysan bir yola,
Sonuna kadar gideceksin.
Düşsen de, yorulsan da, yaralansan da,
Ayağa kalkmasını bileceksin.
Ayağa kalkıp yürüyeceksin.
Azimle, tutkuyla, aşkla.
Yaralanmayı değil, ölümü göze alacaksın,
İstedğin uğruna,
Ya zafer ya zafer nidalarıyla.
Göze aldıklarından dolayı,
Daha da sıkı sarılacaksın hayata, amaçlarına.
Hayatı yaşayacaksın,
Gerçek manasıyla,
Dolu dolu, doya doya.
Bazen dolanacaksın yana yakıla,
Bazen bağıra çağıra,
Ama hep tutkuyla, coşkuyla, aşkla.
Tekrar tekrar fethedeceksin,
Senin olan kaleleri,
Sevgilinin kalbini.
Göstereceksin tüm sevgini,
İçtenliğini, samimiyetini.
Sevdin mi tam seveceksin,
Tüm varlığınla, ruhunla,
Başlangıçtan sonsuzluğa.
Hayatı yaşayacaksın, doya doya.
Şımsıkı sarılacaksın, hayata.
Ölümüne savaşıyorsun, savaşınca,
Amaçların uğrunda.
Ve savaşırken ölmek,
Yenilmek değildir unutmak.

9 Mart 2023 21:26, 10 Mart 2023 21:41
İstanbul

Güliz Ardilli

Yağmur

Yamalı pantolonuyla suların içinden geçen bir simitçi,
Eskimiş ayakkabıları ayağında.
İslak kaldırımında yürüyen şemsiyeli insanlar,
Üşümüş ve koşuşturan.
Evet bugün yağmurlu bir gün.
Arabalar su birikintilerinin içinden geçiyor.
Kimilerine göre gökyüzü de ağlıyor.
Kimilerinin yüzü yağmurla gülüyor.
Evet bugün yağmurlu bir gün.
Her yer ıslak, sessiz, sevinçli.
Yaprakların üzerindeki damlalar parıldıyor.
Yağmur damlaları derin, saydam, kararlı.
Evet bugün yağmurlu bir gün.
Gökyüzü bulutlu, trafik kapalı.
Deniz gri, güneş saklanmış olsa da,
Ben mutluyum, sakin, huzurlu, umutlu.

18 Şubat 2005 Cuma 11:03 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yağmur Damlaları ve Ben

Yağmurum, rüzgarım, fırtınam,
Umudum, son durağım, son noktam;
Bilirim ki ben yağmurlu günlere yakışıyorum,
Yağmurlu günlerde şemsiyesiz dolaşıyorum.
Sen yağmur damlaları toplarken benim için,
Ben damla damla yağın tüm yağmurlar kadar şükrederim varlığın için.
Ne kadar teşekkür etsem Allah'a, az gelir,
Varlığın bana yaşama sevinci verir.
Hayat seninle daha da güzelleşir,
Renklenir, değerlenir, yaşadığımı hissettirir.
Sayende ısıltı ısıltı gözlerim,
Bir bir gerçekleşiyor düşlerim.
Seviyorum, seviyorum daha ne isteyeyim?
Aydınlanır tüm dünyam sen ruhuma dokunduğunda,
Tatlı bir masal, güzel bir hayal anlattığında.
Sihirli bir mekanda, bir dağ başında ya da dünya yolculuğunda,
En güzel tarafı birlikteyiz, bir arada.
Sonsuz bir dans başlar mutlulukla,
Devam eder tutkuyla, coşkuyla, hazla.
Uçarak dans ederiz seninle bir rüyada,
Kelimeleri de dans ettiririz aşkımızın şarkısıyla.
Ruhunun yeşil tepelerinde gezinmeyi,
Mavi denizlerinde yüzmeyi,
İstediğin renge boyadığın gökyüzünde süzölmeyi sevdim.
Seninle dolu tüm günlerim, gecelerim, zihnim ve kalbim.
Aklımdasın, kalbimdesin, her zerremdesin,
Zekan keskin, ruhun ince, duyguların derin.
Arasam bir arada bulamayacağım özelliklere sahipsin,
Sen benim eşsiz hazinemsin.
İçin ayrı, dışın ayrı güzel,
Çok özelsin, çok özel.
Dünyaya gelmişim iyi ki,
Bulmuşum seni ve bulmuşsun beni.
Ayaklarımızı yerden kesen bu duygu, sihirli gibi,
Hep seninle olmak istiyorum, şimdi ve ebedi.
Yağ yağmur, içim mutlulukla dolsun,
Varlığım, varlığına armağan olsun.
10 Haziran 2022 Cuma 21:43
İstanbul

Göliz Ardilli

Yağmurlu Bir Gün

Bahar ortasında yağan bir yağmur var bugün.
Şimşekler çakıyor,
Tıpkı benim hayatımda olduğu gibi.
Yirmi bir yaşında yağmurlu bir gün,
Hayatımda şimşekler çakıyor.
Yıldırım kalbime düştü,
Beni yakıp kül ediyor.
Meyvesi yenmiş bir çilek sapı gibiyim.
Terk etti beni sevdiğim.
Ağladım hiç durmadan,
Düşündüm uzun uzun.
Mantıklı olmak çok zor,
Yoğun duygular yaşarken.
Düşündüm uzun uzun,
Her konuşmayı, bakışı, öpüşü.
Çok zordu kabul etmek,
Onu bir daha görememek,
Bir daha seni çok özledim,
Seni çok seviyorum diyememek.
Olması gereken buydu belki de.
Hiç kavga etmedik, kötü söz söylemedik birbirimize.
Dünyalar kadar çok sevdiğim için, göremediğim doğru buydu belki de.

26 Mayıs 2002 Pazar 21:46 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yağmurlu Bir Günde Aşk

Sessiz bir düş gibi geçtim ıslak yollardan,
Çılgınca yağın yağmura aldırmadan.
Yağmur damlaları canımı acıtırken,
Yine aklımda sen vardın.
Şemsiyelerinin altına saklananlar etrafta dolaşırken,
Çiçek açmış erik ağaçları gibi ben,
Yağmurla kucaklaştım.
Bulutlar yağmur rengine bürünmüşken,
Sen yine aklımdaydın.
Yağmur da yağsa dolu da,
Uyanık da olsam rüyada da,
Hiçbirine aldırmadan,
Yine aklımda sen olacaksın.
Sana koşacağım,
Hiçbirine aldırmadan.
Koşup boynuna sarılacağım.
Yeşil gözlerine bir kez daha bakacağım.

10 Mart 2009 16:35 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yağmurum, Rüzgârım, Güneşim

Yağmur berekettir, toprağa can verir.
Sevgililer yağmurda yürürken romantik anlar geçirir.
Rüzgâr ferahlıktır, bulutları hareketlendirir.
Esişıyla serinletir, uçurtmaları havalandırır, çocukları gülümsetir.
Güneş umuttur, buzları eritir.
Işığıyla ısıısıyla yeryüzünü neşelendirir.
Benim yağmurum da, rüzgârım da, güneşim de sevgilim,
O benim hayatımın anlamı, dünyam, umudum, kalbim,
Sonsuza kadar sevgilimle ve mutlu olmaktır isteğim.
Allah tamamına erdirmiş doğum günü dileğim.
Yağmurum, rüzgârım, güneşim,
Yağ, es, ısıt, yak ben daima seninim, seninleyim.
Öpüyorum seni canım sevgilim benim.

19 Aralık 2024 8:21 İstanbul

Güliz Ardilli

Yalan ve Gerçek

Gerçekle gerçek olmayanı,
Ayırt edemez bazen insan.
Neye inanırsan gerçek odur senin için.
Bazen insan yalanlara inanmak ister.
Ama gerçek olmayana inanmak gerçekleri değiştiremez.
Oysa gerçekleri dile getiren de bizleriz.
Ya yalanlar?
Duyulmak istedikleri için mi varlar?
Yoksa gerçekleri gizlemek için mi?
Ne fark eder onlar hep oradalar.
Sadece onları dile getirecek gözleri, gülüşleri, sözleri bekliyorlar.
Gerçeklerse onların hemen ardında.
Şehri kaplayan sis bulutlarına benzer yalanlar.
Göz gözü görmez,
Ardındaki gerçekleri de.
Bazen masalsı bir görüntü.
Ama bilirsiniz uzun sürmez.
Er ya da geç gerçekler kendini belli eder.
Şimdi söyle,
Gerçekleri mi söylememi istersin?
Yoksa süslü yalanları mı?
Ben mi hangisini duymak isterim?
Sence hangisini?

7 Temmuz 2005 Perşembe 11:05 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yalnızca O

Bir ressam olsaydım,
Belki de bir daha hiç resim yapamazdım.
Bir müzisyen olsaydım,
Bir daha hiç kimse bestelerimi dinleyemezdi.
Bir heykeltıraş olsaydım,
Artık heykellerimi kimse beğenemezdi.
Bir balıkçı olsaydım,
Bir daha deniz bana gülümsemezdi.
Bir gezgin olsaydım,
Yollar bana son kez dostça selam verirdi.
Bir yazar olsaydım,
Romanlarımı artık kimse okuyamazdı.
Ta ki o, beni geri döndürünceye kadar.

8 Aralık 1998 Salı 2:23 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yanıtların Oyunu

Gözyaşlarım yanlışlarımı gizleyemiyor.
Yanlışlar benimleyse doğrular nerede?
Doğrular mutluluğu yakalamam için mi benimle?
Doğrular benimleyse mutluluğum nerede?
Kalbim doğruları bulmama engel oluyor.
Kilit kalbimdeyse anahtarım nerede?
Yanıtlar sonsuzluğun sınırında dolaşıyor.
Yanıtlar benimleyse ben neredeyim?

7 Mayıs 1998 Perşembe / İstanbul

Güliz Ardilli

Yâren

Benzetiyorum herkesi sana,
Senden bir haber yok hâlâ.
Gözüm hep yollarda.
Özlüyorum seni anlasana.
Acaba deliriyor muyum diyorum bazen,
Seni sevdiğim belli zaten.
Bakışların silinmiyor belleğimden,
Üzüldüğüm belli oluyor her halimden.
Döktüğüm bu gözyaşları sana.
Anlayamıyorum kendimi galiba.
Ne olacak halim acaba?
Beni sevdiğini haykırırsana.
Kumralım üzme artık beni.
Anladık zorsun besbelli.
Unutma seni sevdiğimi,
Her zaman beklediğimi.
Olacak mıyız birlikte bundan sonra?
Soracak soru kalmadı başka.
İstiyorum seni gel kollarıma.
Hemen sarılıver boynuma.
Ateş bacayı sardı mı ne?
Ver elini gidelim cennet gibi bir yere.
Beğenmezsek döneriz ilk seferde.
Sen iste ve sadece de.
Su içişin bile bambaşka.
Bulunmaz hint kumaşısın inan buna.
Haydi inat etme gel bana.
Yaşayacağımız çok şey var daha.
Unutmadım seni ilk gördüğümde aklımdan geçenleri,
Gerçekten yanıltmamış hislerim beni.
Sonunda buldum aradığım kişiyi,
Zaten biliyordum ne istediğimi.
Bir armağansın sen bana.
Sevgiden kalan tek hatıra.
Bak sen şu olanlara,
Kalemim bitti görüşürüz sonra.

9 Haziran 1998 Salı 24:00 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yaşam

Gel boş verelim dünyaya,
Eğer ağlamak istemiyorsan.
Gel üzüntüleri bir yana bırakalım,
Eğer mutlu olmak istiyorsan.
Gel biraz daha anlayışlı olalım,
Eğer hep gülümsemek istiyorsan.
Gel tatlı bir melodi fısıldayan sabahın sesini dinleyelim,
Eğer güne heyecanla başlamak istiyorsan.
Gel güneş hiç batmasın, umutlar da,
Eğer sen istiyorsan.

İstanbul / 1997

Güliz Ardilli

Yaşama Sevinci

Birkaç güzel manzara,
Doğayla baş başa,
Mutlu eder seni, beni,
Ve herkesi.
İçin sevinçle dolar,
Dolar dolar taşar.
Sevgi ruhunda çağlar,
Gözlerin sevinçle ışıldar.
Şarkı söyler dağlar, taşlar,
Yemyeşil ormanlar,
Gökte süzülen kuşlar.
Sonra bir yağmur başlar,
Damlalar sevgiyle toprağa akar.
Toprağın muhteşem kokusu etrafı sarar.
Tüm doğa neşesini dünyaya sunar.
Doğa seni sevgiyle kucaklar,
Renkleriyle selamlar.
Bağrında nice canlılar,
Mutlu, mesut yaşarlar.
Bazen ormanda bir gezinti,
Bazense dalgaların sesi,
Hissettirir sana sevildiğini.
Bir coşku kaplar içini,
İşte budur yaşama sevinci.

13.01.2023 İstanbul 01:47

Güliz Ardilli

Yaşamak

Senin kanatlarınla uçmak,
Kanatlarının altında olmak,
Kıyılarında huzur bulmak,
Dualarında olmak,
Sabahlara kadar konuşmak,
Hayaller kurmak,
Caddelerde el ele dolaşmak,
Lunaparkta sarılmak,
Bir kafede oturmak,
Bir adada mahsur kalmak,
Balık tutmak, tavla oynamak,
Piknik yapmak,
Saklambaç oynamak,
Yağmurda ıslanmak,
Seninle olmak,
Yaşamak, yaşamak,
Hayatı dolu dolu, doyasıya yaşamak demek.
Mutlu olmak demek.
Mutlu olduğum kadar mutlu etmeyi diliyorum.
Şeni çok seviyorum.
Özlemle öpüyor, öpüyor, öpüyorum.

10 Haziran 2022 Cuma 21:56
İstanbul

Güliz Ardilli

Yaşayanlardan Daha Çok Yaşayanlar

Duvarlar da konuşur unutma bunu,
Hem de insanların söyleyemediklerini söylerler.
Sen hiç duvarların sana söyledikleri için ağladın mı?
Sen hiç onları dinledin mi?
Duvarlarla hiç dertleştin mi?
Sana sarılmasına izin verdin mi?
Dört duvar arasında yalnız olduğunu söylüyorsan,
Dinlemedin demek ki hiç onları.
Onlar sadece duymak istediklerini söylemezler sana,
Her şeyi söylerler, gerçekleri bile.
Bu yüzden kimse dinlemek istemez onları,
Bazen ben bile...
Onlar sahte gülücükler dağıtmazlar,
Baktığında aynadakinden daha net görürsün kendini.
Tabi bakmayı biliyorsan, hissedebiliyorsan.
Onlar seni terk etmez,
Yanında olmasını istediğin her anda ordadırlar.
Senin gerçek olmadığını söylemen gerçekleri değiştirmez.
Ve onlar tüm gerçekleri bilirler,
Bilinmesini istemediklerini bile...

26 Nisan 1999 Pazartesi 2:20 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yaz Güneşı

Kan gibi, ateş gibi, aşk gibi,
Kırmızı taşlı bir yüzük,
Benim için seçilen ben gittikten sonra.
Bir gülücük, bir öpücük, bir düş gibi,
Beklenen sıcak yaz geceleri,
Senin için düşünülen sen gelmeden önce.
Bir dokunuş saçlarımda unuttuğun,
Bir öpücük dudaklarıma kondurduğun,
Paylaştığımız her dakika,
Kum gibi, deniz gibi, güneş gibi.

15 Eylül 2001 15:15 / İzmir-Dikili

Güliz Ardilli

Yazın Şarkısı

Bazen ağustos böceğiyim bazen karınca,
Eğlenmeyi de bilirim çalışmayı da.
Bazen bir kelebek,
Dolaşırım sevinçten uça uça.
Uç uç böceğim,
Seninle geleceğim,
Bazen şarkı söyleyip bazen güleceğim.
Çalışmayı da ihmal etmeyeceğim.
Yaşasın çiçekler ve tüm güzellikler!
Mutlu yaşasın tüm iyiler ve sevenler,
Daim olsun sevinçler, silinsin kederler.
Gökten üç elma düşmüş, bilir masal dinleyenler,
Umarım afiyetle yer, kıymetini bilip hak edenler.

28 Haziran 2012 Perşembe 15:31 İstanbul

Güliz Ardilli

Yeni Bahar

Kalbine baharlar getirmeye geleceğim,
Seni özlediğimi söyleyeceğim.
Bekle beni yarım,
Ben sadece seninim.
Bu dans sonsuza kadar sürecek,
Bu rüya hiç bitmeyecek.
Mutsuz günler geride kaldı,
Güzel günlerimiz tatlı bir masaldı.
Yeniden başlıyorum okumaya.
Gerçek sen ve ben yalan olansa dünya.
Gülüşlerimiz satırlarda yer alan,
Bakışların beni baştan çıkaran.
Bekle beni bebeğim,
Ben sadece seninim.
Sana döneceğim.
Sanki hiç ayrılmamış gibi...

28 Aralık 1998 Pazartesi 2:46 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yeni Yıl

Yeni yıla girdik ne değişti?
Ben ben değil miyim artık?
Hatalarım, doğrularım, günahlarım, sevaplarım.
Geçmiş değişmez.
Sen sen olmaktan vazgeçemezsin.
Ama güzel bir gelecek inşa edebilirsin.
Daha çok mutluluk, sevgi, başarıyla dolu bir gelecek.
Bugün önemli, dönüm güzel demek için de,
Geleceğe umutla bakmak için de.
Her gün yeni bir başlangıç, yeni bir yıl gibi.
Ulaşabiliriz  abalarsak güzel günlere.

2 Ocak 2004 / İstanbul

Güliz Ardilli

Yeşil Çekirge

Çekirgeler arasında bir tarlada,
Çekirge yeşil, tarla da.
İki karpuz fazla bir koltuğa,
Haydi çekirge sen yoluna.
Bir sıçrar, iki sıçrar çekirge,
Üçüncüsünde yakalanır, bu hep böyle.
Sen de dikkat et kendine,
Benzeme acemi çekirgeye.
Sen ustasın, belki ben daha çekirge.
Ama unutma, boynuz kulağı geçince,
Çekirge olur artık bir bilge.

10 Mayıs 2004 16:06 / İstanbul – Bir Yüksek Lisans Dersinde

Güliz Ardilli

Yol

Karabulutlar üstüme çökmeden önce,
Karanlığın nefreti beni bulmadan önce,
Yalanların alevi umutları yakmadan önce,
Gitmek istiyorum bu diyardan.
Yasaklar yaşları aşmadan önce,
Sahte gülüşlerde boğulmadan önce,
Aşkın ateşi beni terk etmeden önce,
Gitmek istiyorum bu diyardan.
Nefret sevgiyi yok etmeden önce,
Gerçekler düşleri üzmeden önce,
Ay bana küsmeden önce,
Gitmek istiyorum bu diyardan.

29 Haziran 1998 Pazartesi / İstanbul

Güliz Ardilli

Yolda

Aradığım ne ettedir,
Ne kemikte,
Ne kanda,
Aşktadır aşkta.
Bulduğum ne gözdedir,
Ne sözdedir,
Ne tende,
Sendedir sende.
Sunduğum ne görünürdedir,
Ne yerdedir,
Ne gökte,
Özdedir özde.
Övdüğüm ne dışarıdadır,
Ne uzakta,
Ne toprakta,
Candadır canda.
Sevdiğim ne kadehtedir,
Ne bakışta,
Ne şarkıda,
Ruhtadır ruhta.
Özlediğim ne yanındadır,
Ne karşında,
Ne de aynada,
Sonsuzluktadır sonsuzlukta.
Beklediğim ne bir yerdedir,
Ne sandıkta,
Ne odada,
Yoldadır yolda.

15 Aralık 2020 20:02
İstanbul.

Güliz Ardilli

Yüreğimdeki İz

Hiç birini çok özlediğin için ağladın mı?
Çok sevdiğin için.
Onu sadece bir kez daha görebilmek için.
Sesini duyabilmek için.
Ben ağladım.
Hiç birini düşündüğün zaman için acıdı mı sevgiden?
Hatırladığın için yeşil gözlerini,
Yeşil en sevdiğin renk oldu mu?
Bir kez daha gittin mi onu anımsatan yerlere?
Ben gittim.
Hiç gerçekten sevdin mi?
Kendinden çok,
Her şeyden çok.
Sen o oldun mu sen olmaktan çıkıp?
Ben oldum.
Sokaklarda dolaştın mı yanında olmasını isteyerek en çok?
Söyledikleri tekrar tekrar, teker teker aklına geldi mi?
Hayaller kurdun mu gerçekleşmeyeceğini bilerek?
Dua ettin mi yazılanların gerçekleşmesi için,
Ve yazılanın o olduğunu görmek için?
Ben ettim.
Hiç yağmurda ıslandın mı onun için?
Bekledin mi sadece bir alo demesini?
Sevindin mi sana merhaba dediği için?
Hiç kimse sevgiyle dokundu mu yüzüne,
Kırpiklerine?
Benim dokundu,
Hem kırpiklerime hem yüreğime.
Dokundu ve iz bıraktı.
Hiç silinmeyecek bir iz.

8 Haziran 2003 1:37 / İstanbul

Güliz Ardilli

Zafer

Geliyorum sizi tarihten silmeye,
Ben özgürüm bağlanamam kimseye.
Bekleyin ve görün kimmişim ben,
İsteyince alırım hiç beklemeden.
Şaşıracaksınız siz de olanları görünce,
Sıfırdan çıkarım birden zirveye.
Zor değil oysa dediğiniz gibi,
Yukarıdan el sallarım görüşürüz belki.
Söyle kim çıkacakmış karşıma,
Engel tanımam atlatırım onu da.
Bak gör neler yaşanacak,
Özgür savaşçı tahta oturacak.
Uçarım göklerde ben istediğim yere,
Avımı izlerim yok etmeden önce.
Sinsice yaklaşırım fark edemez beni,
Fark ettiğinde çoktan kalkmıştır gemi.
Yaşarken ölür karar verdiğimde,
Kaçış yolu yok harekete geçtiğimde.
Kraliçe dönüyor ülkesine,
Ben yokken sıkılmışsınızdır epeyce.
Esas şimdi başlıyor oyun,
Kazanan başından belli zirveye sorun.

24 Ocak 1999 Pazar 23:30 / İstanbul

Güliz Ardilli

Zaman

Akıp giden, boşa geçirilen zaman,
Bir daha geri döndürülemez olacak olan zaman,
Değerlendirilmesi gereken, değeri bilinmeyen zaman,
Üzüntüleri gizleyen zaman,
Kederleri unutturan yine zaman,
Yakalanması mümkün olmayan tek şey zaman.
Zaman bu kadar çabuk akıp giderken,
Niçin onu dolu dolu yaşamayalım?

İstanbul / 1997

Güliz Ardilli

Zaman Yolcusu

Sordum seni dağlara
Koşum durdum ardından
Buldum seni yollarda
Durdum senli yıllarda
Hani beni sevmiştin
Şimdi niye terk ettin?
Hani nerde ellerin?
Neden yaşlı gözlerin?
Durma söyle sevgilim
İçinden geçenleri
Şimdi ben kimi seveyim?

Sordum seni toprağa
Dedi sor ağaçlara
Kuşlar uçtu ardından
Bakakaldım sonunda
Ne güzel de dinlerdin
Anlattığım şeyleri
Şimdi nerde sevgilim?
Neden yoksun yanımda?
Varsa söyle bildiğin
Gidip gidip geldiğin
Nerde o yer sevildiğin?

Sordum seni taşlara
Yordun beni zamanla
Ağladım hiç durmadan
Gözyaşları akmadan
Ne güzel de severdin
Siyah renkli kediye
Hani nerde gözlerin?
Şimdi bil ki özledim
Şevmeyi seilmeyi
İstememek mümkün mü?
Nerde o hep beklediğim?

31 Mart 2021 İstanbul

Güliz Ardilli

Zamanı Gelince

Sen yoksun ama ben buradayım,
Sen uyuyorsun ama ben uyanığım.
Herkes hata yapabilir,
Ama sen hata yaptığını bile kabul etmiyorsun.
Kendine güvenmiyorsun,
Yalan söylüyorsun,
Oyun oynuyorsun.
Ama ben çok yorgunum.
Ve sen haksız yere bana acı çektiriyorsun.
Sen beni değil,
Sana yalan söyleyen arkadaşlarını seviyorsun.
Eğer sevdiğini inkar ediyorsan,
Hiçbir şey hatırlamadığını söylüyorsan,
Delice bile aşık olsan,
Cevabım hayır olacak her zaman.
Ne nefret var içimde, ne de intikam duygusu.
İlk başta kızmıştım bu vurdumduymazlığına,
Düşündüm sadece olanları,
Sonra hiçbir şey hissetmediğimi anladım.
Duygusal bir filmde sonra,
Biraz ağladım.
Beni korkutan sensizlik değil,
Amaçsız bir hayatla baş başa kalmak.
Bir gün nasıl ayrılırim diye düşündüğüm arkadaşlarımı bile,
Sayende sevmediğimi sandım.
Güçlü olmak için yalnızlığı kabul etmek,
Yalnız olduğun için güçlü olman gerektiğinden belki de.
Ama alışmak lazım ayrılıklara.
Bugün sen beni bırakırsın,
Yarın başkası seni.
Bir gün bizler hayatımızı,
Bırakıp gitmek zorunda kalırız işte.
Her şey zamanı geldiğinde,
Engel olamaz buna hiç kimse.

18 Ocak 2001 Perşembe 1:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Zeytin Karası

İşsiz güçsüz, beş parasız,
Neyin nesi bu anlamsız,
Hayat kavgası, hayat kavgası.
Umursamaz hiç tınlamaz,
Hiçbir işi tam yapamaz.
Batsın havası, batsın havası.
Hem zekiyim hem çok aptal,
Hem vahşiyim hem de uysal.
Yok mu dahası, yok mu dahası?
Elim işte, gözüm oynasta,
Gel yanıma biraz yanaş da,
Olsun bir tadı, olsun bir tadı.
Aman yavaş çok yaklaşma,
Tamam dur dur, hemen kızma,
Zeytin karası, zeytin karası.
Ben de şarkı söylerim.
Çılgınca dans ederim.
Onun hatası, onun hatası.
Boş ver gitsin, aldırma,
Bak keyfine hiç sallama.
Unut zamanı, unut zamanı.

4 Ekim 2004 Pazartesi 00:45 / İstanbul

Güliz Ardilli

Zihnimdeki Aktör

İçimdeki benleri örgütlemeliyim.
Artık çatışmalara yer yok.
Bitiş çizgisine yaklaşmışken,
Diskalifiye olmaya hiç niyetim yok.
Eğer zirveye odaklanmazsam,
Uçurum beni yutmaya hazır.
Tüm dünya karşımda olsa bile,
Bu aktör kazanmaya hazır.

26 Ocak 1998 Pazar / İstanbul

Güliz Ardilli

Zilli

Çiçek satar, fal bakarım.
Şipaliler tozsa, ufak ufak naşlarım.
Haksızlığa gelemem zalimleri haşlarım.
Ben bir roman kızıyım,
Ağzım bozuk hem de sevdalıyım.
Kendim fakir, gönlüm zengindir.
Al çingenem bu kalbim senindir.
Oldukça şugarım adım zillidir.
Ben bir roman kızıyım,
Ağzım bozuk hem de sevdalıyım.
Abe yok mudur çiçek isteyen?
Var mı ki beni görüp de beğenmeyen,
Sen ne dersin be kalmadı beni istemeyen.
Ben bir roman kızıyım,
Ağzım bozuk hem de sevdalıyım.
İyi göbek atar şipaliyi toplarım.
Sigaramı tütürür keyfime bakarım.
Bir bakışım la yakar baronları tavlarım.
Ben bir roman kızıyım,
Ağzım bozuk hem de sevdalıyım.

21 Eylül 1998 Pazartesi 2:50 / İstanbul

Güliz Ardilli

Ziyaret

Geçen gün Balıkesir'e gittim,
Dedemin mezarını ziyaret ettim.
Onu özlemiştim ve dua ettim.
Mahallemizde pek kimse kalmamıştı,
Şirin evimizde hatıralarım canlandı.
Geriye dönmek artık imkansızdı.
Çocukluk arkadaşım ile da görüştüm,
Eski günleri şöyle bir düşündüm.
Sevgiydi aramızda aynı kalan tek şey,
Değişmiş farklılaşmıştı her şey.
Evleri biraz eskimişti,
Kardeşleri de şimdi askerdi.

1998 / İstanbul

Güliz Ardilli

Zümrütü Anka

Biraz kül, biraz duman.
Hepsi bu elimde kalan.
Gerisi boş, gerisi yalan.
Bu acımasız bir talan.
Bir bendim buna kânan.
Küllerimden doğacağım inan.

1 Temmuz 2011 Cuma 16:11 / İstanbul

Güliz Ardilli